Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 211. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 3-го ЛИСТОПАДА 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. WEDNESDAY, NOVEMBER 3, 1976 No. 211. VOL. LXXXIII

ІГОР ЗВАРИЧ ОЧОЛЮЄ НОВУ УПРАВУ ТУСМ

Ню Йорк, Н. И. (ід). — Ігор Зварич, студент останнього року в Мангеттен коледжі та активний член СУМА, був обраний на голову Товариства Української Студіюючої Молоді ім. Міхновського (ТУСМ) під час 9-го Крайового З'їзду цієї організації, який відбувся тут в Рузевелт Гавз при Гантер коледжі в суботу і неділю 30 і 31 жовтня.

І. Зварич заявив у своєму слові, що його каденція буде періодом реорганізації ТУСМ-у. Він заявив, що новообрана Управа буде зосереджувати всі сили, щоб нав'язати ближчі контакти зі середньошкільною молоддю та приєднати найбільше членів до ТУСМ-у з цієї вікової групи.

Новообраний голова також сказав, що ідеологічне виховання та зовнішня політична акція належатимуть до головних завдань новообраної Управи ТУСМ. Стверджуючи, що більшість активних членів становлять студенти, які покінчили студії і працюють по професіях, програма організування нових членів з молодших членів буде двочастинна: „Щоб приєднати молодих, ми випрацьовуємо розвагову програму, а після того Управа розпічне вишколи, семінари, тощо," — сказав новообраний голова.

Крім І. Зварича, до Управи ТУСМ були обрані: Андрій Прятка — заступник голови Схід, Юрій Смик — заступник голови Захід, Влодко Когут — скарбник, Оксана Дацків — секретарка, Леся Галатин і Нуся Вох — допоміжні секретарки, Ірка Гошовська — пресова референтка, Роман Зварич — політично-ідеологічний референт, та Мирон Федорів і Роман Уздейчук — члени. Контрольна Комісія складається з Галини Климук, Ірини Потапенко та Івана Яворського, а Товариський Суд з Лариси Кий, Ліліяни Югас та Влодки Фриза.

Уступаюча голова, Галина Климук, відкрила З'їзд та просила о. Володимира Базилевського, українського православного пароха, та о. Севастіяна Шевчука з української католицької церкви провести молитви. Опісля Борис Потапенко, голова Осередку ТУСМ в Ню Йорку, привітав 31 делегата на з'їзд з Осередків: Ню Йорк, Філядельфія, Гемпстед, Йонкерс, Детройт та Ірвінґтон.

Адв. Аскольд Лозинський очолював Президію, яка включала Андрія Чировського — почесного заступника голови, та Ліліяну Югас та Нусю Вох — секретарок.

Привіти виголосили інж. В. Гладкий (ОУВФ), д-р Анатолій Бедрій (АП – АБН), А. Чировський (ЦеСУС), Михайло Фіґоль (Український Студентський Клюб при Йорк університеті в Торонто) та Корнель Василик (СУМА). Відчитано також ряд писемних привітів.

Крім пленарних сесій були відчитані три доповіді: д-р А. Бедрій — „Аналіза сучасного руху спротиву в Україні", п-і Марія Кульчицька — „Роля жінки в УПА". та Р. Зварич — „Ідеологія націоналізму".

З'їзд закінчився в неділю, 31го жовтня, після прийняття резолюцій, які в більшості включали ідеї новообраного голови щодо реорганізації ТУСМ-у, та відспіванням „Не пора".

ЗВЕРНЕННЯ СВІТОВОЇ ФЕДЕРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

ДО УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА

Постановою Пленарних Нарад Світової Федерації Українських Жіночих Організацій схвалено відбути в травні 1977 р. у Торонті, в Канаді, Третій Світовий Конгрес Українського Жіноцтва поза межами України.

Підготова до цього Конгресу проходитиме в часі, коли український народ переживає важкі часи неволі. На Рідних Землях загрожене в основі життя народу, а на еміграції надщерблює наші сили асиміляційний процес. Але і там, в Україні, і тут, на новому поселенні, з'являються робітники і борці, які підтримують жевріючий вогонь волі, змагання до самостійности нації. В цьому змаганні беруть участь однаково чоловіки і жінки, хлопці й дівчата, селяни й робітники, світська інтелігенція і духовенство, авангард нації, який жертвою своїх сил, труду, а то й життя не дає загинути українській культурі і самому народові, а тим самим створює передумову для самостійної держави.

Українська жінка на еміграції не стоїть осторонь цих змагань. Вона одна з перших станула в ряди оборонців духовних цінностей своєї спільноти, скоординувала творчі сили, об'єднані в численних жіночих організаціях, а коли прийшов час, стануло все жіноцтво в обороні нескорених братів і сестер в Україні. Третій Світовий Конгрес Українського Жіноцтва повинен дати напрямні для дальших акцій.

Наші об'єднані світові дії датуються з 1948 р., коли у Філядельфії, ЗСА, відбувся Конгрес Українського Жіноцтва, на якому засновано Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій (СФУЖО). На закінчення Конгресу новообрана Управа видала маніфест до українського жіноцтва, що його підписали: Олена Кисілевська, голова, Олена Лотоцька, Людмила Івченко, Євгенія Ситник і заступниці — Марія Біляк та Ірина Павликовська. Сьогодні всі назавжди відійшли від нас та велике діло, започатковане ними, стало джерелом співпраці українських жіночих організацій, розсіяних у вільному світі. Із початкових 8 організацій СФУЖО сьогодні об'єднує 19.

Від того часу проминуло 28 років. Багато в цьому часі відбулося подій на жіночому українському і міжнародному полі. Конгрес 1977 р. має дати, з одного боку синтезу їх, а з другого напрямні на майбутнє у всіх ділянках жіночої дії. Тому і конечна є присутність представниць і співучасть молодшого покоління членства жіночих організацій, бо йому час готуватися перебирати становища старших, які відходять із наших рядів. Неменше побажана є присутність тих жінок із старшого й молодшого покоління, які ще хоч не ввійшли в організовані жіночі ряди, але мають громадське наставлення і могли б участю в організованому житті посилити діяння і поширити його круг для добра своєї спільноти і своєї Батьківщини. Тому радо вітаємо їх, як гостей Конгресу.

Для осягнення успіхів Конгресу, який є всенаціональною подією, проголошуємо 1977 рік — Роком Світової Федерації Українських Жіночих Організацій. Такий Рік повинен зактивізувати українські жіночі маси у вільному світі і допровадити до тіснішої координації на базі нашої Централі. І тому просимо наші складові організації і все українське жіноцтво всеціло підтримати наш почин.

Лідія Бурачинська, заступниця голови
Стефанія Савчук, голова
Володимира Ценко
Стефанія Бернадин
секретарки

В КИЄВІ АРЕШТУВАЛИ ВАСИЛЯ ПИСЬМЕННОГО. НОВІ АРЕШТИ В ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОМУ. ЗІНОВІЯ КРАСІВСЬКОГО ПЕРЕВЕЗЛИ ДО „ПСИХУШКИ" У ЛЬВОВІ

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — З України наспіли нові вістки про арешти та переслідування національно свідомих та релігійних діячів. В Києві ще минулого року арештували й засудили на 8 років ув'язнення учителя Василя Письменного. Письменного арештували за його оборону української мови — хоч на суді його обвинувачували за те, що він ніби то негідно ставився до учнів. Це вже другий арешт Письменного. Його вперше арештували в 1972 р. і засудили на два роки ув'язнення за те, що він публічно обороняв українську мову.

15 червня ц.р. на хуторі Іжевка (Донецька область) КГБ перевело обшук в помешканні Олексія Тихого, під час якого забрали рукописні матеріяли з історії української мови. Після обшуку Тихому дали „попередження". Олексій Тихий — колишній політичний в'язень. В 1958 році він був засуджений на 5 років ув'язнення в місті Донецьку за статтею 58 старого кримінального кодексу („зрада батьківщини").

Наспіли вістки про арешти в Івано-Франківську. Між арештованими згадано прізвище Лесіва. У самвидаві кружляє список українських в'язнів баптистів-п'ятидесятників, котрі відбувають покарання в таборі звичайного режиму ІВ 301/59 у Вінницькій області: Микола Кабаш, Антон Поганич, Павло Бассараб, Юрій Борка, Василь Соновчан, Т. Шомон, Анатоль Вакулич, Вячеслав Пастернацький, Тимофій Кондратюк, Адам Заревний, Петро Богомаз, Микола Адамчук, Микола Гаврилюк, Микола Осейчук, Денис Ватрич, Іван Молдован та Онуфрій Когутанич. В концтаборі ІВ 301/81 (Житомирська область) перебуває Петро Залевський, а у таборі суворого режиму ЯЮ 309/71 Дмитро Ходаківський.

Весною ц.р. перевезли з психіятричної лікарні спеціяльного типу в місті Смоленськ до Львівської психіятричної лікарні Зіновія Красівського. З. Красівський народився в 1930 році на Львівщині. В 1947 році його, разом з батьком, вивезли на Сибір. По дорозі 17-річний юнак утік, його зловили і засудили на 5 років ув'язнення. В 1967 році його арештували за участь в Українському Національному Фронті. В 1967 році відбувся суд над членами УНФ і З. Красівського засудили за статтею 56 КК УРСР („зрада батьківщини") на 5 років тюрми, 7 років таборів суворого режиму і 5 років заслання — за „співучасть у творенні УНФ, видаванні нелеґального журналу „Батьківщина і Воля" та розповсюдження понад 7 тисяч націоналістичних листівок". Після суду Красівського перевезли до Владимірської тюрми. Зимою 1972 року його забрали до Москви, до інституту ім. Сербського, де психіятрична експертиза визнала З. Красівського умово хворим. Після того його примістили у спеціяльній психіятричній лікарні в Смоленську. В серпні 1975 року Красівський мав інфаркт.

В Дніпропетровській спеціяльній психіятричній лікарні знаходиться Петро Троцюк-Козлюк, около 50 років, колишній вояк УПА. Після війни його засудили на 25-річний строк. Він відсидів приблизно половину строку і втік з табору. На волі він прожив шість років, працював, одружився і мав дитину. Одначе хтось пізнав його на вулиці і доніс на нього. Його заарештували вдруге в 1962 році і засудили закінчити строк. В 1971 році відкрили проти нього справу за статтею 102 КК, себто за здогадну участь у „терористичних діях ОУН". В 1972 році експертиза в інституті ім. Сербського визнала його умово хворим і його перевезли до „психушки" в Дніпропетровську.

ЗСА ТАКИ ПРОДАВАТИМУТЬ КОМПЮТОРИ ДЛЯ СОВЄТСЬКОГО СОЮЗУ

Вашінґтон. — Речники фірми „Контрол Дейта Корпорейшен", яка виробляє компютори, повідомили пресу, що ряд американських газет, між ними і „Ню Йорк Таймс", у своїх виданнях з п'ятниці, 29-го жовтня, помилково інформували, що Білий Дім, дозволяючи продаж двох систем компюторів для комуністичного Китаю, в той самий час заборонив продавати подібні компютори для Совєтського Союзу. Джеймс Бові, віцепрезидент згаданої фірми, заявив в п'ятницю, 29-го жовтня, що СССР незабаром має одержати майже такі самі компютори, як червоний Китай, підкреслюючи, що ніодна з цих комуністичних держав не одержить компютори, які можна було б вживати для мілітарних цілей. Він сказав, що ці компютори придаються тільки для таких мирних цілей, як розшуки за покладами нафти, для дослідів над землетрусами тощо. Президент Джералд Форд і речники Державного департаменту підтвердили заяву Джеймса Бові, кажучи, що переведено „точну перевірку", яка доказала, що ці компютори не можна використовувати для військових цілей.

Однак, речники інших федеральних аґенцій, наприклад, Адміністрації щодо дослідів і розвитку енерґії, як рівнож деякі працівники Департаменту оборони твердять, що американські збройні сили вживали подібні компютори для дослідів атомових випробувань та для контролювання радарів.

Фльоті ЗСА пощастило витягнути з дна моря секретну ракету

Вашінґтон. — Залога американського підводного човна в неділю, 31-го жовтня, витягнула з дна Атлантійського океану, недалеко від берегів Шотляндії, дуже секретну ракету типу „Фінікс"; яка 6 тижнів тому впала з покладу літаконосця разом з літаком „Ф-14". Хоча пощастило витягнути ракету, то покищо не вдалося витягнути літака. Американські чинники побоювалися, що ракета могла попасти в руки совєтів, бо один совєтський корабель був свідком випадку, коли 14-го вересня літак „Ф-14", в якому находилася ракета, впав з покладу літаконосця „Джон Ф. Кеннеді". Речники військової фльоти ЗСА повідомили, що старання витягнути літак „Ф-14" будуть відновлені, коли тільки втихне буря в тій частині океану. Цей тип літака та ракета „Фенікс" призначені для оборони кораблів перед нападами ворожих літаків і ракет.

Продовжуються торги за радіостанції „Свобода" і „Вільна Европа"

Бонн, Німеччина. — Европейська, а зокрема німецька преса інформує, що радіостанції „Свобода" і Вільна Европа", які мають свої редакційні і надавчі приміщення в столиці Баварії Мюнхені, стали знову предметом широкого обговорення не тільки на сторінках преси, але також в парляментах держав. Загально припускають, що генеральний секретар ЦК КПСС Леонід Брежнєв, який вибирається з візитою до Західньої Німеччини і Франції, домагатиметься у розмові з канцлером Гельмутом Шмідтом заборони діяльности обидвох радіостанцій на території Німецької Федеративної Республіки. Великі німецькі щоденники вважають однак, що Шмідт ледве чи захоче ризикувати комплікацією відносин між ЗСА і Німеччиною з приводу закриття радіостанцій, бо, як відомо, обидва кандидати на президента ЗСА — Джералд Форд і Джіммі Картер висловилися позитивно про працю тих радіостанцій і за дальше їх існування. В розмові з польською й іншими етнічними групами Картер, наприклад, заявив, що якщо буде вибраний на президента, то не тільки піддержуватиме існування тих радіостанцій, але домагатиметься від комуністичних країн, щоб перестали їх заглушувати. Президент Форд і державний секретар Кіссінджер недвозначно заявилися за продовженням існування „Радіо Свобода" і „Вільна Европа". Існує навіть окремий документ теперішньої Адміністрації, підписаний Кіссінджером, у якому стверджується позитивність передач і що діяльність радіостанцій є згідна з Гельсінкською Декляраціею.

В МЕЙН ЗАЛОЖЕНО НОВИЙ ВІДДІЛ УНСОЮЗУ

Мґр Богдан Підлуський

Топшам, Мейн (с. г.) — В неділю, 24 жовтня, тут в гостинному домі мґра Богдана і ані Марійки Підлуських зібралися громадяни з різних місцевостей стейту Мейн, щоби в ювілейному році святкувань 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя українського поселення в Америці заложити перший Відділ УНСоюзу в цьому славному вакаційному стейті.

Наради, в яких участь взяло 22 особи, відкрив господар гостинного дому мґр Богдан Підлуських. Привітавши приявних, він з'ясував ціль нарад, представив головного організатора УНС Степана Гавриша, який інформував їх, що вже 3 роки тому були пороблені заходи створення Відділу УНС в Мейні і тим займався пастор УЄБЦеркви, Михайло Якубович - Гордон. Роблено заходи, щоби нав'язати контакт з українськими громадами, які мешкають в різних місцевостях стейту. С. Гавриш в дальшому інформував про досягнення УНСоюзу та його позитивну працю у багатьох ділянках для українських громад Америки й Канади та цілої української діяспори. Він дав вияснення

(Закінчення на стор. 3-ій)

СОЮЗЯНКИ З ЧЕСТЕРУ ВІДВІДАЛИ УНС, „СВОБОДУ"

Членки 13-го Відділу СУА з Честеру біля друкарських машин та складів паперу під час відвідин в УНС і „Свободі".

Джерзі Сити. — Минулої суботи, 30-го жовтня, члени 13-го Відділу Союзу Українок Америки, що його очолюють голова пані Лідія Кий та секретарка пані Софія Мельник, відбули прогулянку автобусом до метрополії Ню Джерзі-Ню Йорк і при цій нагоді відвідали в полудневих годинах приміщення Головної Канцелярії Українського Народного Союзу і в-ва „Свободу" в новій Українській Будівлі. Гості — понад 40 осіб, разом з кількома чоловіками та дітьми — не скривали свого подиву до нової Української Будівлі та до УНС і „Свободи" та їх влаштувань, зокрема інтересуючись компюторською механізацією праці в УНСоюзі та процесом друку „Свободи" на модерних офсетних машинах. Раніше ця прогулянка побувала та познайомилася з Осередком Української Православної Церкви в Бавнд Бруку, а після відвідин в УНСоюзі і „Свободі" мали в пляні ще відвідати Музей СУА у власних приміщеннях та Український Інститут Америки в Ню Йорку. Під час відвідин в УНС пані з цікавістю оглядали свої членські записи в картотеках Головної Канцелярії, бо майже всі вони є членами УНС.

ПОВІДОМЛЕННЯ

З уваги на День Виборів 2-го листопада, „Свобода" з тією датою не появиться. Чергове число „Свободи" із вислідом виборів друкуватиметься в середу, 3-го листопада, з датою наступного дня.

Округа УНСоюзу Перт Амбой змагатиме до виконання організаційної квоти

Перт Амбой. — Представники Відділів УНСоюзу Округи Перт Амбой, зібрані минулої неділі, 31-го жовтня на організаційних зборах у залі місцевого УНДому, вирішили однозгідно, на пропозицію секретаря 349-го Відділу Михайла Захарка, докласти всіх старань, щоб виконати призначену Окрузі на 1976-ий рік квоту нових членів. До цих зборів здобули Відділи Округи 73 нових членів, а цілорічна квота Округи виносить 120 членів.

Збори відкрив привітанням учасників та гостей з централі і ними проводив голова Окружної Управи Корнило Галушка. Секретарював секретар Окружної Управи Іван Рачинський. Головний секретар Володимир Сохан представив у своїй доповіді загальний стан діяльности УНСоюзу, присвячуючи окрему увагу справам видавництва „Свободи" та організаційній кампанії, до якої він подав ряд вказівок і порад. Він порівняв комерційне забезпечення із братським союзовим та вказав на великі користі з членства забезпечення в УНСоюзі, підкреслюючи моральну і матеріяльну допомогу УНС своєму членству, молоді, українським громадам та українській справі. Обласний організатор Василь Оріховський висловився з признанням про працю секретарів: Дарії Оріховської (В. 353), яка приєднала 18 нових членів, Михайла Фединишина

(Закінчення на стор. 4-ій)

Чотирьох латвійців заслано до концтабору за „рибний страйк"

Москва. — Чотирьох латвійських портових робітників засуджено і заслано до концентраційних таборів за участь у страйку, влаштованому портовими робітниками в Ризі, який був виявом протесту проти браку м'яса і м'ясних продуктів. Згідно з інформацією дисидентських кругів, чотирьох латвійців арештувало КГБ ще в травні ц. р., а в серпні латвійський Верховний суд, приписуючи їм ще й інші провини, наприклад, „наклепи на Совєтський Союз і соціялістичну систему", засудив робітників на довготермінові реченці перебування в „ісправітельних" таборах у віддалених місцевостях СССР. На думку дисидентів, чвірка протестувала тільки проти так званого „рибного дня", що його уведено в СССР для того, щоб заощаджувати м'ясо. У визначеному дні (таким днем у Москві є четвер) не можна в жадному совєтському ресторані одержати м'ясних обідів, а також у магазинах не продається м'яса. Про страйки робітників проти „рибного дня" в Ризі нічого не було відомо, бо совєтські власті держали це у строгій таємниці. Про згаданий страйк повідомила кореспондентів західньої преси група дисидентів.

„Я „ДЕРЖАВНИЙ ЗЛОЧИНЕЦЬ" ЗА ОБГОВОРЮВАННЯ СТАНОВИЩА В УКРАЇНІ" – ПИШЕ СИНОВІ УКРАЇНСЬКИЙ ПОЛІТВ'ЯЗЕНЬ

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — В СССР поширюється і останньо попав за кордон лист українського політичного в'язня Миколи Мотрюка до його малолітнього сина, в якому він розповідає про причини свого ув'язнення та характеризує умови в Пермському концтаборі, де він тепер перебуває.

М. Мотрюк, середня освіта, по професії слюсар, має 27 років. Він жив в селі Марківка, Коломийського району, Івано-Франківської области. Його арештували в 1972 році за здогадну участь в організації під назвою „Союз Української Молоді Галичини". Обласний суд в Івано-Франківську засудив його 9 серпня 1973 року на чотири роки таборів суворого режиму.

Текст листа Мотрюка синові такий:

„Дорогий синку! Ти ще зараз малий і багато дечого не розумієш, але мине час і тебе зацікавить дізнатися, чому твій батько покинув рідний край. Мій хлопчику, все стане ясне, чому і як вийшло. Ти виростеш, мій промінчику, і думаю, що мене не засудиш.

Зараз я відбуваю кару як „державний злочинець" за те, що ми з друзями збирались і обговорювали становище на Україні, причини культурного і духовного занепаду, низький життєвий рівень. І ось за це мене арештували і кинули до в'язниці.

Увірвались як пси, в мундирах і без мундирів, перевернули хату догори дном (хоч нічого не знайшли, бо нічого не було). Відірвали тебе від мене і повели, як того убийника. Така сама доля чекала на моїх друзів. „Блискуча операція" відбулася по пляну. В один час було арештовано п'ять чоловіків.

Почалася справа ч. 90 з поміткою „таємне". Увесь час слідства, яке тривало півроку, нас обвинувачували за статтею 56, тобто „зрада батьківщини". Нас залякували, підсилали нам в камери своїх аґентів, і все це було для того, щоб спрепарувати фальшиву справу.

Потім було судилище при закритих дверях, яке виглядало радше на невинну репетицію. Ще, правда, суд змінив статтю 56 на 62 (аґітація і пропаґанда проти ра-

(Закінчення на стор. 4-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Нова загроза

Совєтська конституція та конституції інших комуністичних держав, крім всіляких інших паперових „свобід" гарантують також „свободу преси", що є чи не найбільшим глумом совєтських держимордів власне над цією одною з найбільших цінноcтей цивілізованого людства. Проте, повною контролею преси та всіх інших засобів масової інформації у власній імперії совєтські верховоди, виходило б, уже не задовольняються та намагаються поширити її на ввесь світ.

В Найробі, Кенія, проходить тепер конференція ЮНЕСКО (Організація Об'єднаних Націй в питаннях освіти, науки і культури), яка, між іншими справами, розглядатиме резолюцію, внесену ще чотири роки тому представниками Білоруської ССР, що звучить так: „держави є відповідальні за діяльність в міжнародній сфері всіх засобів масової інформації під їхньою юристикцією".

Резолюція, яку ЮНЕСКО вже двічі відкладало на пізніший розгляд, фактично пропонує, щоб міжнародна спільнота формально постановила, що уряд кожної держави має повну контролю над збиранням і розповсюдженням інформацій чужинецькими журналістами. Якщо ця резолюція пройшла б, то уряди держав одержали б „право" не допускати, або депортувати із своїх країн будь-якого закордонного кореспондента, якого вважали б „небажаним".

Самозрозуміло, що з цього „міжнародного права" скористали б ті уряди, які бояться поширення правди про них, їхню країну, про їхню політичну систему, тобто комуністичні та інші диктаторські уряди. Очевидно, що резолюцію внесла маріонеткова Білоруська ССР на доручення Москви, а підтримують її всі комуністичні держави та багато країн т.зв. „третього світу", в яких існують тоталітарні режими. Натомість цій резолюції противляться держави, які мають історичну та конституційну традицію свободи преси. Представник ЗСА на цій конференції ЮНЕСКО, Джон Е. Райнгардт, який є асистентом державного секретаря для публічних зв'язків, кілька днів тому заявив, що резолюція має підтримку совєтського бльоку тому, що там „вільна преса є анатемою", додавши, що ця резолюція „цілком несприйнятлива для будь-якої країни, система якої базована на свободі преси, свободі слова".

Свобода преси — це невід'ємний принцип демократичних суспільств. Треба надіятися, що конференція ЮНЕСКО в Найробі відкине резолюцію, яку підтримує совєтський бльок і деякі держави „третього світу", бо ця резолюція є антидемократична і протирічить самій Хартії Об'єднаних Націй.

Натиск Москви посилюється

Знавці совєтських відносин і політики однозгідно стверджують, що Москва посилила ідеологічний тиск не тільки на своїх східньоевропейських сателітів, але також на Фінляндію та посередньо на Юґославію, хоч ці дві країни не вважаються за сателітів, вимагаючи від них більшого послуху і більшої „координації" їхньої політики, зокрема закордонної і торговельної. В цьому напрямі кремлівські верховоди поробили вже ряд заходів, завданням яких є скріпити позиції Совєтського Союзу в державах-сателітах і тим самим відвернути небезпечні для Москви незалежницькі тенденції, які почали проявлятися в сателітних країнах Східньої Европи від часу останньої конференції европейських комуністичних партій в Берліні.

В кінці цього місяця і на початку листопада в Букарешті відбудеться знову, після понад дворічної перерви, сесія політичного комітету держав Варшавського Пакту, в якій братимуть участь керівники компартій і прем'єри дотичних країн, та на якій, як сподіваються, головну промову виголосить генеральний секретар ЦК КПСС Леонід Брежнєв. Знову ж, згідно з юґославськими інформаціями, в грудні мала б відбутися в Софії, Болгарія, окрема конференція комуністичних країн, присвячена виключно ідеологічним питанням. На підставі цих же джерел, цьогорічні зустрічі Брежнєва в Сочі на Криму із секретарями східньоевропейських компартій були вступом до ряду інших конференцій і нарад, які заплянювані в зимових місяцях цього року. Незалежна діяльність деяких сателітів, які, взоруючись на свобідній дії комуністичних партій на Заході і на підписану в Гельсінках Декларацію, розпочали на власну руку наладнувати зв'язки з вільними країнами Заходу, турбує Москву чимало, і тому Кремль постановив припинити „гру в незалежність", бо інакше совєтським верховодам тяжко буде зліпити об'єднаний фронт країн „соціялістичної співдружности" на конференції в Београді в 1977 р., яка розглядатиме виконання поодинокими країнами Гельсінкської Декларації. Посилено тиск зокрема на Румунію, яка з-посеред сателітних країн зуміла досі вести найбільш незалежну від СССР закордонну політику. Невідомо ще, які мірки застосує Москва супроти самостійної Фінляндії, яка до певної міри викликає заздрість серед східньоевропейських країн, але треба сподіватися, що совєтські керівники зроблять все можливе, щоб зробити Фінляндію найменш атракційною для своїх сателітів. Неспокій в Кремлі викликало також домагання держав-сателітів, щоб до високого керівництва Варшавського Пакту включити старшин інших держав. Домагання це висунула Румунія, за тихою згодою і піддержкою інших країн, після смерти ген. Штеменка, останнього головнокомандуючого військами Варшавського Пакту.

В обличчі цього тиску московського центру на держави-сателіти і ґеноцидного походу Москви на поневолені нею народи, раніше включені до Совєтського Союзу, абсурдно звучать слова американських політиків про неіснуючу домінацію в Східньої Европі та їхні заклики до продовжування політики детанту, з якої користають тільки совєтсько-російські імперіялісти.

Роман Рахманний

У МІЖДЕРЖАВНОМУ КОСМОСІ – УКРАЇНА

(У 30-ліття утворення АБН)

Перегорніть сторінки декількох річників будь-якого журналу, а шелестіння паперу викличе в уяві згадки про зелень весни і літа розвитку того творива людської думки.

Мені особисто десятки сторінок журналу „АБН Корреспонденц", що англійською, французькою та німецькою мовами виходить ось уже понад чверть століття, нагадують провесну того небуденного й успішного видання.

ПІД ВИБУХИ БОМБ

Шелестіло поживкли листя, що густо почало вкривати доріжки лісопарку поблизу однієї західньої станції берлінського метро. На відносно ще далеких фронтах гриміла війна, але повітряні атаки на місто ущухли і відпруження сприяло нашій таємній зустрічі: як на вувулицях, так і в парку було багато цивільних прохожих. Ми з Ярославом Стецьком - Карбовичем нічим не відрізнялися від тієї сірої юрби.

З-поміж різних тем нашої чи не двогодинної розмови, у пам'яті дзвенить одна думка:

„Нам, друже, треба вже сьогодні думати про спільний фронт поневолених Москвою народів... Треба готувати базу для періодичного видання, що ширило б і формувало б думку про потребу такого спільного зусилля... Треба шукати людей зі знанням західніх мов. Нашу концепцію треба довести до відома суспільств Заходу..."

Якщо почуття реалізму не дозволяло мені з більшим ентузіязмом сприймати цю думку, то винуватцем була обстановка нашої розмови.

Був листопад 1944 року. Довкола нас володів усесильний у своїй столиці та державі райхсфюрер Г. Гімлер, головнокомандуючий поліційними відділами і військами формації СС... Його посіпаки могли кожної хвилини наскочити і запроторити нас у тюрму чи послати на ліквідацію... Керівники демократичного Заходу всіляко допомагали Кремлеві та віддавали йому на поталу Польщу, балтицькі країни і Балкани, а не тільки Україну... Де ж тут місце на власну міжнаціональну концепцію та організаційну структуру?..

— Наші революційно-визвольні формації в Україні дали нам приклад далекосяжного міркування і діяння у ще тяжчих умовах, як ось тут наші. Знаєте добре, що 21-22 листопада 1943 року там організовано Першу Конференцію Поневолених Народів Східньої Европи та Азії. Як тоді в Україні, так і тепер у Західній Европі українці мусять бути ініціятором і двигуном такої самої концепції. Навіть не з перших днів замирення у світі, але вже сьогодні...

Приблизно так говорив Ярослав Стецько - Карбович і його думки я передав до відома тієї підпільної мережі ОУН, що її відновлено у Берліні та у всій Північній Німеччині. Звичайно, великого ентузіязму вона не викликала серед членів: обставини промовляли проти будь - якого далекосяжного плянування. Але для всіх нас це був своєрідний промінчик світла на кінці предовгого, темного тунелю, з якого ми хотіли врешті вийти на поверхню землі.

Зустрівши згодом знайому з львівського студентського сектора у Львові, Славу М. я ледве чи міг поредбачити, що вона вже незабаром стане передовою активісткою міжнародної організації світового обсягу під назвою АБН.

НА ВЛАСНИХ КРИЛАХ

Антибольшевицький Бльок Народів концепційно оформлено восени наступного, цебто 1945 року, після перемоги альянтів. Десь у жовтні того року мені доручено у Фюрті коло Нюрнберґу проєкт „основних тез" заплянованої організації під назвою АБН. Ініціятори хотіли знати думку керівного активу ОУН і проводили такий своєрідний опит.

Про результати установчого зібрання АБН, що відбулося 25 травня 1946 року, повідомила Українська Пресова служба у своєму бюлетені ч. 10 з датою 10 червня. У тому бюлетені, що його ми тоді редаґували з Олегом Зеленецький, вперше вміщено і „Декларацію АБН", і „Відозву АБН до політичних біженців усіх національностей".

У бюлетенях УПС англійською та французькою мовами (співредактори: проф. Л. Шанковський і мґр О. Питляр) вміщено переклад цих текстів і вістки про збройну боротьбу УПА та інших національностей, що приєдналися до концепції АБН.

Таким чином уже тоді багато впливових людей, публіцистів і журналістів країн Заходу дізналися про визвольну Боротьбу і концепцію тих народів, хоча суворі цензура альянтів на території окупованої Німеччини силкувалися придушити саме такі вістки.

Перегортаючи листки УПС, сторінки чужомовних видань і газет, у яких появлялися короткі вістки і статті про УПА і АБН, наново відчуваєте оту живу силу, що таїться у ніби мертвих літерах друкованих слів і ніби сухих теоретичних міркуваннях.

(Закінчення на стор. 5-ій)

Степан Микита

ПЕРШИЙ ЛИСТОПАД

(Спомин дванадцятирічного хлопчини)

„...Пикуличі й Бриґідки
На страшний суд прийдуть колись,
як достовірні свідки".

(З пісні українських націоналістів).

Не золотими літерами, а потоками гірких сліз та більйонами тифозної нужі вписалося моє рідне село Пикуличі, біля Перемишля, в історію визвольних змагань українського народу. Положене в заглибленні, воно щасливо пережило Першу світову війну, хоч двічі через нього переходили бойові лінії і не раз – не два доводилося ховати голову в мишачу діру, щоби охоронитися від відламків гарматних стрілен.

Мені, молодому тоді хлопчині, доводилося багато дечого бачити й чути, тому не легко було мене чимнебудь здивувати. Але, коли одного осіннього вечора 1918 року у нашу хату вступило три чи чотири юнаків із крісами через плече, то це було чимось новим для мене, бо відверто носили зброю тільки умундуровані чоловіки в уніформах.

По короткій розмові, якої я не чув — дід з батьком вийшли з хати і повернулися з крісами в руках. Цього добра від упадку Перемишля в 1915 році у нас всюди багато валялося, і мій дід, як запопадливий господар, заховав декілька крісів і трохи амуниції за стріхою в стодолі. Мушу при цій нагоді сказати, що його нащадки з упівської ґенерації пішли за його прикладом, і коли, при виселенні українського населення Пикулич у 1945 році ця стодола горіла, то, кажуть, що малося враження, неначе горів склад зброї.

Пошепки поговоривши про щось, незнайомі з батьком і дідом пішли в темну ніч. З оповідань старших я дізнався другого дня, що тієї ночі роззброєно австрійську залогу, яка пильнувала магазини в пикулицьких казармах, та що в Пикуличах постала українська влада.

У нашій хаті того пам'ятного дня, 1-го листопада 1918 р., панував особливий святковий настрій, бо саме того дня повернувся з війни старший брат, Василь. Як вояк австрійської армії, він потрапив у російський полон і в революцію вступив у ряди Січових Стрільців. По їх розв'язанні ще якийсь час перебував на центрально-українських землях, аж поки його не розшифрували, як австрійського підданого, і репатріювали. Трапилося так, що саме 1-го листопада він повернувся на рідні пороги. Тож не диво, що того дня в хаті панувала радість, і вся родина була у святковому настрої.

Та не довго судилося нам радіти: З боку Перемишля почулося постріли, а час від часу десь на Замку била гармата, посилаючи стрільна на західню „польську" сторону Сяну. Поляки посягали на Перемишль.

До Пикулич прийшли два юнаки у козацьких (мабуть з театру випозичених) одностроях, закликаючи народ до зброї на оборону Перемишля. В селі зорганізовано декілька пунктів, де видавали військовий виряд, привезений з військових магазинів. Один такий пункт був у нашій стодолі. Сусіди радо приходили по те добро, але зараз же по виході з подвір'я кидали зброю в річку, а одяг перемальовували і перешивали на цивільний. Батько з братом та ще з декількома чоловіками щоранку з крісами на плечах відходили до Перемишля. По кількох днях у Перемишлі все втихло, і вони залишилися дома.

Пригадую, що був це гарний осінній день. Я чогось там крутився по подвір'ї, коли завважив, що з поля їде в село кілька озброєних чоловіків у „роґативках", які носили польські леґіонери. Підстріливши кількох курей та сховавши їх до торби, вони спокійно, мов би нічого не сталося, пішли далі в село. — Так нероматично і без найменшого спротиву скінчилася українська влада в Пикуличах.

Присутність нової польської влади ми скоро дошкульно відчули: брата арештовано та вивезено до концентраційного табору в Домб'ю. Хату огорнув сум і жаль. Різні шикани нової влади витворювали стан непевности й тривоги. Єдиною розрадою були хіба вістки з-за фронту, який був 10 - 15 кілометрів від Перемишля, що, мовляв, „прийдемо на Різдво чи Великдень".

Хоч фронт був близько, в гімназії почалося не правильне, проте, навчання. Не раз, ідучи зі школи, ми прислухалися до торохкотіння скорострілів і потішали себе тим, що ось наші почали нарешті довгоочікувану офензиву. Марні були наші сподівання.

У нашій хаті настрій дещо піднісся, бо братові вдалося втекти з табору та передістатися за бойову лінію. Мабуть Боже Провидіння так зарядило, що в той самий день із того табору втекла також його пізніша дружина із своїм батьком і братом.

Радість з утечі брата не довго тривала, бо за кілька тижнів він, поранений, потрапив у польські руки. І знову чорні хмари над хатою. Коли ж йому, по вилікуванні з ран, таки вдалося знову втекти і з'єднатися з Українською Галицькою Армією, щоби в її рядах перебувати

(Закінчення на стор. 5-ій)

Леся Лисак

ЗА КУЛІСАМИ

Цим разом не за театральними, а за кулісами народин книжки. Слушно бо називають книжку „духовою дитиною автора". Так, як батькам є близькими по крові їхні діти ,так для автора відбиткою його духовости є його книжка. Нова книжка — вислід мозольної, довголітньої праці, хвилювань, турбот, непевности — словом цілої гами різних переживань.

Так, як глядач у театрі бачить зі сцени вже готовий продукт акторської праці і хисту,так і читач бере до рук вже готовий твір авторської праці. Так, як у театрі, перше враження глядача є зорове, так і буває з книжкою: читач дивиться на заголовок, на обгортку, ну й на прізвище автора книжки. Якщо автор вже відомий читачеві з попередніх писань, а головне, якщо ті попередні книжки припали до смаку — можливості набуття книжки збільшуються. Наступає природний людський момент зацікавлення: „а що він, чи вона, цим разом написали, і як написали?" Це, очевідно, стосується до тих, які люблять читати, які інтересуються книжкою. І, коли про автора говорять, що „його писання легко читаються", це маленьке щастя. Бо хто тепер має час і охоту морочити собі голову незрозумілими й тим самим несприємливими писаннями?

Вислів, що „книжка легко читається", або що хтось прочитав „від дошки до дошки одним душком" — це важливе признання авторові. Та тут відслонім краєчок закуліс: книжка, яку милий читач „легко читає", аж ніяк не писалася легко! Може легко пишеться геніям — не знаю, може легко пишеться антиподам геніїв — графоманам, але тим по середині — ні! Сумлінний автор мусить передумати кожну думку, кожне речення, навіть слівце. Чому? Тому, що під написаним він ставляє свій підпис, а підпис, як відомо, зобов'язує!

У зв'язку з вищесказаним відслонюється чергова деталь народин книжки: заки машинопис книжки піде до рук мовного редактора, а згодом до Видавництва, кіш біля письмового стола увесь час наповняться викиненими там сторінками. Бо, перечитуючи написане, автор є для себе суворим критиком: запримічує, що, напр., треба було інакше підійти до теми, треба усунути речення, які розводнюють зміст, треба написати краще, більш переконливо. Чи знаєте, що сторінка книжки, яка читається приблизно 3 хвилини — пишеться нераз довго, дуже довго?

Та цей кіш із записаними сторінками і викиненими сторінками мене особисто не бентежить. Один із моїх улюблених поетів признається відверто, що заки він написав тристрічкову лірику про клен під його вікном, кіш коло його писальної машини був заповнений ущерть! І це був поет великої міри, обдарований великим талантом. Він шукав досконалости вислову й форми, знаючи водночас, що досконалому нема кінця. Але мозольно написана тристрічкова лірика таки є „майстерштіком".

Але водночас „закулісний секрет": пишучи, не можна „перегинати палиці". Попасти в пересаду і безконечно переробляти написане — теж недобре. Тоді бо може вийти щось зовсім позбавлене емоції, виполоскане з почуттів, словом — штучний твір. Автор мусить відчути, коли зупинити безконечні поправки: це вже справа його інтуїції, розсудку.

Чергова закулісна турбота: чи книжку, у яку автор вклав максимум своєї духовости, зусиль, праці — прихильно сприйме читач? Зайво повторяти, що у нас, на жаль, зацікавлення книжкою не таке то й вже велике. Чому? Чи люди аж так перевтомлені заробітною працею і надміром громадських обов'язків, що не в силі вже читати? Сумніваюся. Знаю з досвіду, що на те, що людині приємно, вона завжди якось знайде час. Може краще сказати, що дехто вже відвик, або й не привик до читання книжки? Не хочу теж класти усієї вини на домінуючу у теперішніх часах телевізію. Правда, дивлячися на телевізійні передачі ,не треба думати, при читанні — так. Може достатки розлінивлюють людину духово?

Але ні. Зі мною працюють американки, які, очевидно, мають вдома телевізійні апарати. Просте, вони усі — віком від двадцяти до шістдесяти кілька, купують і читають тутешні „бестселери". Читають їх в автобусах, ідучи до праці, читають під час обідньої перерви і навіть тоді, коли у відділі нема покупців, чи не треба розпаковувати товар. Що не ці всі „бестселери" можна зарахувати до літератури — інша річ. Але і їхня, тобто тих читачок, ментальність теж не надто складна. Факт залишається фактом, що вони таки читають і не раз щиро захоплюються прочитаним!

Деякі з книжок, які вони купують, коштують біля двох долярів, деякі більше. Але й українські книжки не коштують аж так багато, щоб хтось із українських читачів зовсім зруйнувався, купуючи їх! Цікаво, у чому справа?

Я не погоджуюся з деякими голосами, що, мовляв, „українські книжкові видання є на низькому рівні". Деякі є, деякі ні. Узагальнювати не можна. Зокрема, коли голоси критики чуться від тих, які мало чита-

(Закінчення на стор. 5-ій)

Лука Луців

ДІЙСНА ПРАВДА ПРО СТЕФАНИКА

IV

5. Микитась висуває проти мене найтяжчий закид, який можна зробити науковцеві: я „паразит", бо користувався книжками, виданими в Україні! Йде тут про дві книжки, видані в Україні: а) Ф. Погребенник. Василь Стефаник у критиці та спогадах, Київ, 1970, ст. 482 — і б) другий і третій томи „Повного зібрання творів у трьох томах", — Київ, 1954; в другому томі вміщені незакінчені і ніде недруковані твори Стефаника, а в третьому томі „Листи" письменника. Виглядало б, що і Микитась і його рецензенти і редактори не розуміють слова „паразит" і не знають, що воно означає слово „компілятор". Академія видала листи Стефаника, і я користувався цими листами. Чи це паразитизм? А нащо ж видавали листування письменника, коли представники цієї ж Академії називають користування цими листами „паразитизмом", а звідки мають науковці знати про листування Стефаника, коли його листи нікому недоступні, тільки Академії? Це саме відноситься і до другого тому цього видання, де надруковані вперше недокінчені твори письменника.

Микитасеві не подобається те, що я цитую з книжки Погребенника („без усякого огляду Луців цитує за радянським виданням" — нарікає він). А нащо ж видавав Погребенник оті голоси критики на твори Стефаника, коли нікому не вільно ними користуватися? Не подобається Микитасеві і те, що я додав у своїй книжці про Стефаника ще й тих критиків, яких Погребенник не згадав, бо вони „неблагонадьожні" комуністичному режимові в Україні. А додав я не кого-будь, а Б. Лепкого (щирого приятеля Стефаника), С. Єфремова, М. Євшана, О. Грицая, М. Сріблянського і мене самого, бо і я видав був окрему книжечку про Василя Стефаника, яку навіть зареєстрував вище згаданий „Бібліографічний Показник" виданий у Києві. Це не подобається Микитасеві, він написав, що в мене немає „елементарної скромности і порядности". Не розумію, чим я провинився, що назвав свою книжку, не хвалячися нею.

6. Моє „компіляторство" (це значить користування чужою працею, часто навіть без подання джерела) — бачить Микитась в тому, що я написав розділ в книзі про Стефаника під заг. „Незакінчені твори письменника", користуючись другим томом вище згаданого київського видання. Оригінали цих „незакінчених писань" Стефаника знаходяться в Музеї в Русові, їх видали в Києві на те, щоб вони були доступні читачам. Микитасеві не подобається те, що я написав про ці твори, він твердить, що я „фальшиво переказав ці твори", але не пише, в чому я пофальшував. В дійсності, я тільки написав, що Василь Стефаник не друкував цих творів, бо уважав пізніше, коли поєднався зі своїм батьком, що новелі „не погоджуються з пізнішими його поглядами". Це відноситься до таких недрукованих за життя письменника творів: „Богатир", „Комісар староства" та „Академія" (ст. 332-333 нашої праці). Микитась б'є мене за ці твори Стефаника, хоч знає, що і підсовєтський критик Ст. Крижанівський оправдував Стефаника в тому, що не друкував цих новель, бож письменник не „міг переступити через тата, спалити всі кораблі, заказати дорогу до рідної хати. Не кожен здатний на це. Дивуватися особливо нічого — батько то батько". В оповіданні „Богатир" змальований скупиндряга-кулак, який знущається над своєю жінкою й дітьми та слугами. Стефаник написав цей твір тоді, коли гнівався на свого батька за те, що одружився після смерти першої дружини, яку Василь дуже любив, з молодою дівчиною. Пізніше Василь поєднався з батьком і не друкував цього твору аж до смерти, бо читачі могли б були бачити в „Богатирі" портрет його батька — Семена Стефаника. Стефаник міг легко надрукувати ці твори, але він цього не зробив і заявив у заповіті, щоб цих творів не друкувати і по його смерті. Я про це написав у своїй праці, що не подобається слухняному режимові Микитасеві, який написав, що я згадую про „Якісь інтенції письменника, яких не вшанувала Академія". Микитась невдоволений і з того, що я „запопадливо цитую і коментую майже всі незакінчені твори". А що мав я робити, коли з політичних, агітаційних цілей їх видала друком Академія проти волі автора.

7. Я твердив у своїй праці, що редактори листів, дійсний член Академії М. Гудзій та кандидат філологічних наук Ст. Крижанівський, опустили в третьому томі не тільки „інтимні місця", як це вони зазначували (ст. 344), і Микитась називає моє твердження „повним блюзнірством", неправдою, і дивується, що я все ж таки користувався цим томом із листами. В моїй праці про Стефаника є цілий розділ „Моя література в моїх листах" (ст. 344-364). На ст. 345 я наводжу аж п'ять місць, що видавці викинули з листів, і то зовсім не інтимних, а політичних.

8. Микитась бачить „шахрайське і тенденційне компіляторство" в моїм розділі „Стефаникове слово" (378-414), бо я в своїй праці в цій частині використовую всю літературу, досі надруковану, що була мені доступна (понад десять авторів). І. Ковалик написав розвідку про порівняння і про епітети в Стефаника — то чи треба другому дослідникові писати про це оригінальну працю, чи вистачить покористуватися вже готовою працею, якщо вона вповні вичерпує тему. Та Микитась і його академічні редактори і цензори цього не хочуть розуміти, головним чином тоді, коли треба бити „буржуазного націоналіста", хоч така метода „наукової праці" понижує авторитет Академії, яка видає цю працю у своєму Видавництві „Наукова Думка".

9. Моєму критикові не подобається і моє твердження, що „Стефаниковим героям не імпонують совєтські колгоспи", бо вони мріють „бути ґаздами, а не колгоспниками", та він не знаходить такого героя в Стефаникових новелях, який мріяв би працювати в колгоспі.

10. На основі аналізи Стефаникових творів я твердж у, що герої Стефаникових новель не були атеїстами, безвірниками, хоч часом вони правдувалися з Богом. Микитась заперечує мої слова про те, що Стефаник в жадному творі не виступав проти релігії. Микитась заперечує те і твердить, що Стефаник свою невіру в Бога виявив в таких творах, як „Побожна", „Кленові листки", „Ангел" та „Сини". Поглянь мо, чи це правда Микитасева, чи наша.

(Продовження буде)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1976

Департамент Молоді

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

5 Назаркевич Андрій П., Таня М.
25 Хортик Роман А.
44 Мич Николетта М.
57 Раєн Джессіка Р.
76 Чап Микола А., Надія М., Петро III.
79 Матла Ляриса М.
88 Качор Іван Ю. 2.
91 Салій Михайло С.
94 Фришкозі Марця А.
97 Веґа Степанія.
114 Скороход Наталія, Павло.
121 Вакулик Матвій П.
147 Аллен Давид.
155 Сант'яґо Лавра М. 2.
161 Гладьо Маргарита А., Павло Р.; Колдер Дарія Дж., Шелла А.; Маркван Єфрем В., Йосип М.
164 Маташ Йозела М., Микола М., Степан А.
173 Фіґун Іванна Е.
204 Самокішин Каролина, Христина.
216 Лучин Христофор.
217 Тихоневич Данило І.
219 Ніколс Федір М. мол.
238 Грінченко Дженіфер А.
242 Воґел Іван Й. III., Христина А.
261 Корвонський Іван.
263 Гендрикс Михайло Т., Триша Л.; Карпентер Джіл, Марія.
264 Мітчел Іван К.
268 Моссоп Яким Р. мол.
270 Вура Лавра, Ленчук Степан.
277 Гумен Сузанна О.
316 Коваль Катерина.
320 Фредерик Наталія К.
324 Нюсгем Джейсон В.
340 Литвинчик Мілтон, Норма, Сузанна; Хомик Каролина Дж., Ричард С., Роналд Гр.
346 Мурал Іван.
348 Стефко Йосип М. III.
353 Вренич Андрій М., Лайтос Василь. Лішук Андрій В., Анна М.
372 Головка Давид І.
380 Лещишин Михайло А., Надія М.
415 Джексон Дженіфер М., Корпан Мирослав А., Тумак Кеннет М.
442 Клебач Надія.
465 Король Андрій М., Крутилова Наталя.
474 Мирошниченко Катерина.
486 Драєр Дженіфер.
489 Де Марія Христина, Пальчинська Віра Н., Стецкович Дженіфер, Терентій.
502 Качмарський Марвин З., Побран Ніль О.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

75 Вігун Степан.
121 Фраєдел Фридрих Е. мол.
131 Лоюк Володимир, Роман.
153 Гендрачій Євгенія, Ричард.
221 Кулакевич Михайло П., Хавула Іван М.
295 Яцечко Казимир, Олена.
361 Поп Наталія Хр., Олена А.
423 Якимів Іван М.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

130 Ганчук Ілярій Т., Ірина А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

37 Макара Емілія А., Христина.
214 Стоцко Михайло Т.
303 Пантелюк Йосип Е.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

42 Дубанович Христофор, Дубівка Ярослав О.
45 Андріішин Мирон В.
78 Страмаїтіс Ліза М., Юдита А.
85 Ґаюс Юдита А., Когут Теодор Д., Маєрс Каролина А., Панко Йосип Р., Шляхтянчин Марія Р.
88 Гіліцінський Андрій Ю., Марко В,. Орест М.
121 Грім Ліза А., Кадрет Лавра І., Кармен Катря Л., Мортис Вондер Т., Йосип Е., Михайло О., О., Розела І., Тимофій І.
125 Доманчук Марко А.
153 Гордієнко Віра З.
165 Шиндел Сузанна М.
173 Шил Григорій П.
271 Чек Маврін Л.
276 Лафій Михайло Т.
280 Петрощук Роберт.
284 Клефнер Донна М.
340 Колубинський Пилип С.
345 Каркоць Володимир, Литвинчук Анна, Пилатюк Яким Т.
356 Савчук Іван.
386 Філіпс Патрисія А.
407 Смол Алан, Даґлес, Яким.
486 Пахолюк Антін П.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

5 Ганчук Ілярій Т., Ірина А.
266 Комар Марко Гр.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

Відд.:

42 Клим Софія.
63 Писоній Йосип А.
174 Кордибан Юлія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Від.:

75 Вігун Степан.
96 Качурак Йосип В.
256 Бриґґс Гаролд А.
295 Яцечко Казимир, Олена.
304 Новицька Марія М.
316 Мілер Єфрем Л.
345 Домбровський Враєн Й.
362 Ґуйда Михайло І.
423 Якимів Іван М.
480 Іскарт Ляриса.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

5 Сидор Йосип Я., Марія Т.
7 Карфора Михайло Ф.
28 Балабан Михайло Ф.
42 Ваньо Ярослав Є., Маслій Анастасія.
57 Мацюк Галина М.
75 Цап Марко А.
83 Байсарович Ірина, Воген Марко К.
102 Зґута Яромир, Олексик Кеннет І.
120 Витязь Василь Й.
131 Федченко Михайло.
153 Головінська Марія І., Лучанко Наталія.
156 Кузик Марко І.
177 Клюфас Михайло О.
204 Аберомбій Юдита М., Крочак Михайло І., Недільський Богдан В.
221 Літваковська Наталія.
240 Гаврилко Любомира І., Раковський Володимир Р.
245 Плись Олег Ю.
266 Угрин Марія.
277 Лукасевич Павло Р., Палмер Христина.
307 Варицький Степан.
316 Кейлі Ричард Ст., Кучмій Цинтія А.
325 Савчук Роберт Л.
346 Кубин Ростислав Р.
362 Курко Василь, Михайло мол.
367 Маньківський Орест.
379 Войнаровська Марія О.
383 Шевчук Анна М.
386 Пись Григорій М.
397 Драб Роман.
414 Брязіцький Рудолф мол.
427 Гренюх Патрисія Дз.
430 Дзюнич Михайло.
432 Гизька Ярослава С., Медицька Христина М., Сушко Моніка А.
437 Тарнавський Ігор В.
441 Головатий Петро.
454 Чучман Олеся.
460 Залізняк Марко А., Михайло Р.
471 Криса Денні П.
473 Квинтал Пилип М.
500 Снозик Сузанна Н.
503 Воркун Роман В.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

9 Казмарій Дмитро Л.
14 Демків Ірина, Омелян.
38 Гулик Роберт Й.
63 Келар Марко Ст.
81 Поліщук Христина А.
114 Собчак Іванна.
127 Баранецька Карін А., Сташків Михайло П., Швець Мирослава Н.
151 Ґеряк Катря Л., Йодик Петро.
170 Грабар Дениса А.
171 Дячик Степан П.
191 Дремук Донна М., Линн А.
194 Недошитко Ірина.
219 Криса Ольга, Степанія.
221 Коцур Анна, Хавула Іван М.
277 Гроґоза Ричард І.
288 Попович Михайло.
305 Тихоневич Михайло.
320 Шулька Дебора А.
328 Мелещак Василь О.
336 Велетик Єлисавета.
383 Шевчук Анна М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

206 Мітчел Линн Р.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

153 Воскобійник Олександер.
362 Филик Василь І.
423 Мизюк Йосип В. мол.

Департамент Дорослих

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

1 Гавпт Іванна А., Марія Л.
4 Терела Юрій Д., Марія К.
5 Микитич Карло, Микода Володимир.
13 Зендран Захар С.
18 Кап Віра.
22 Олексик Кеннет І.
25 Вояр Марта.
35 Ключник Долорес А.
42 Головачук Петро І., Клим Софія, Москаль Теодор.
47 Криса Ольга.
51 Лехнюк Ольга, Савсин Борис, Олександра.
57 Мацюк Галина.
63 Писоній Йосип А.
78 Ґімельберґер Анна І., Лучанин Дебра А., Карін; Перон Данило Р.
83 Дмитрусь Лора.
88 Вурбела Іван Р., д-р Роналд Е.; Винник Рената Е, Качор Софія М.
94 Білий Степан, Шарон Павло К., Текля; Якимович Андрій 2.
97 Веґа Юлія Д.
108 Ярема Роман.
121 Гернандез Беверлі А., Кенн Лаврентій І.
146 Деркач Одарка К., Корбяк Ігор.
153 Баран Михайло, Малер Антонина.
161 Джула Ричард А.
163 Васильовський Павло А., Керак Дан, Іван, Анна; Мисько Рома І.
164 Клат Яким А., Кноровський Франко С. мол., Маташ Андрея В., Ларрі Н.
169 Гальчак Христина М.
173 Врумал Катерина.
174 Кордибан Юлія.
183 Гірардін Варвара.
191 Нагумик Михайло В.
200 Шумейко Антін.
219 Ніколс Степанія.
220 Міскович Моніка М.
224 Дмитрів Мирослав Б., Іваницький Антін.
235 Кушнір Катерина А.
238 Петрейко Каролина А.
240 Семерак Оксана.
242 Воґел Варвара А.
254 Романишин Василь М.
260 Мацюк Галина.
263 Валовин Христофор І., Гендрикс Лавра Л.
267 Червінський Едвард І.
270 Ленчук Агнеса В.
289 Михайлонка Ігор.
316 Вілик Любомир, Коваль Теодор, Кучмій Цинтія А., Тарнавський Ігор.
320 Фредерик Юрій Ф., Олександра П.
325 Меґер Ліліяна М.
348 Деметра Іван М., Кафаро Флора М., Макар Марія Є., Репеський Ларрі Д., Роналд І., Террі А.; Фюзер Роналд.
349 Вілянська-Добош Рут А.
353 Яцик Микола.
360 Дякун Тома А.
367 Захарків Ірина.
368 Тершаковець Юрій Р.
371 Пасічняк Дарія.
375 Вілик Степанія Луковський Омелян, Рожак Степан.
378 Панчишин Василь.
379 Огаренко Любомира.
383 Скуцлас Олена.
385 Козак Роман М.
430 Дзюнич Михайло, Ольховецька Ольга А.
432 Петрук Микола Ф., Марія.
437 Тарнавський Ігор.
444 Вареница Марко В.
445 Чировський-Фрейшин Андрій М., Лев М. 2, Марія О. Г.
465 Король Лідія.
466 Вий Павло.
486 Міршук Данило.
490 Чорномаз Данило А.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

39 Крохмалюк Марія.
96 Градек Роберт Р*., Михайлина І.
114 Дутчак Матрона, Мудрий Роналд М*.
131 Лоюк Микола, Марія; Тихий Микола.
161 Решетило Микола ст*.
214 Небелюк Ірина.
221 Олексій Генрих П*.
274 Грайч Анна, Пейдж Марія.
346 Вовк Ольга.
432 Петрук Микола*.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд:.

5 Драпак Текля.
33 Нісевич Йосип*.
116 Вірщук. д-р Володимир, Ірина, Марія І.
130 Ганчук Володимир.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

206 Мітчел Линн Р.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

113 Філіппі Юрій М*.
153 Алфавицька Катерина.
295 Костюк Микола.
407 Винявський Мирослав*.
432 Петрук Микола*.
440 Стельмах Петро.
454 Матущак Яків*, Яськевич Северин*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

19 Бос Юрій, Єлисавета А.
25 Королевич Марта Г.
42 Дубровний Петро.
51 Капа Петро*.
57 Вілас Зеновія.
76 Савчак Іван*.
78 Вреслер Дора Е., Нуш Іван К.*, Страмаїтіс Роналд І.*, Алма Г., Дебра М.
113 Голл Мирослав Ф*., Коземчак Франко Т.*, Франко Т. мол*., Марія М.; Пейн Вірґіл О. мол.*, Флорентина Е.; Шрум Анастасія.
121 Апґар Дарія Е., Мортин Франко Г.,* Марія К.
127 Саган Ляриса М.
137 Синко-Мерінґ Сузанна К.
153 Баран Патрисія, Войдак Степан Р*., Гордієнко Володимир*, Култер Анастасія І., Лозано Рожеліо*, Марчук Олександра, Мережко Іван А*., Марія.
158 Чопенко Григорій.
206 Гладик Марко Н*.
216 Палета Іван Ц*.
254 Чех Валерія А.
257 Скоп Олександер.
270 Зарічна Катерина, Самулка Петро П*., Цілла Каролина.
276 Смит Юрій В*.
284 Пастирський Вровній А. мол*.
291 Баланда Матвій*.
293 Максименко Атанас.
325 Савчук Дмитро, Єлисавета.
349 Горват Марія А.
350 Круліковський Іван*.
353 Букланд Жигмонт*.
358 Дикий Теодор*.
387 Тучкевич Степанія.
414 Петрончак Іван.
423 Куропась Мирон В*.
430 Гопас Олена.
468 Середа Ангела.
481 Копко Сузанна К.
492 Бондарців Юрій Г.
497 д-р Вайрак Любослав А.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

240 Хомик Антін*.
440 Голик Степан Д*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

5 Ганчук Володимир.
176 Нісевич Йосип*.
211 Драпак Текля.
221 Міллер Марта, Пачовська Христина.
266 Комар Мирон, Марія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

94 Білий Степан*, Соколовська Марта.
114 Дутчак Матрона, Мудрий Роналд М*.
123 Ванцовська Розаанна М.
131 Труш Марія.
150 Шульган Богдан*.
177 Лучка Григорій Н.*, Степан М., Тома*.
219 Харіщак Ігор*.
221 Олексій Генрих П*.
241 Гейл-Реноуд Леслі П.
254 Андруся Роналд*.
270 Патриляк Петро Л*.
274 Грайч Анна.
279 Пейдж Марія.
316 Міллер Алан М*.
360 Салдит Іванна.
385 Івахів Акналина.
399 Шеремета Любомира.
402 Фензор Євгенія.
442 Копач Юрій*, Галина.
451 Харчук Олена.
465 Валацький Михайло*.
473 Ковальчук Неоніля.
478 Капущак Катерина.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

12 Кравців Наталія.
36 Підгорська Марія.
142 Гульник Микита.
153 Ковальчик Олекса*, Анна; Сімків Марія.
170 Влажеко Христина, Титла Богданна.
194 Томоруґ Марія І.
217 Тербуска Петро*.
251 Хиляк Дарія Е.
361 Яцишин Іван.
364 Глуховецький Теодор, Яремко Карло.
379 Бяла Звенислава.
397 Мартиневич Микола К*.
406 Вислоцький Андрій*.
414 Посполита Ольга.
471 Добровольський Михайло*, Мовчан Іван*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд..

3 Стець-Максимович Анна.
5 Сидор Йосип*.
16 Венґрин Тереса, Гудак Петро*.
24 Супак Марлина.
37 Шевчук Олена М.
42 Москаль Теодор*.
63 Вуряк Софія Е.
88 Васьків Мирон М.*, Олімпія.
102 Габровський Йосип М*.
112 Головчак Анна.
114 Собчак Ігнат*, Анна; Черненко Григорій*.
120 Вашин Володимир*.
131 Косарчин Марія, Петченко Григорій, Віра.
170 Влаженко Марія.
219 Криса Йосип, Анна.
276 Урбан Омелян З*.
286 Челяк Анна.
313 Хома Богдан*.
332 Рохман Дмитро*.
337 д-р Дерій Омелян 2*.
367 Повх Мирослава.
379 Сивик Степан, Олена.
423 Куропась Олександра, Степовий Антін, Павлина.
457 Дзундза Марія.
502 Огенчук Іван*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

39 Крохмалюк Марія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

14 Фурсик Татьяна.
24 Воречкевич Текля, Глова Марія.
33 Гапсерець Павлина 2.
36 Грицак Анастасія.
42 Фенканин Андрій.
51 Лехнюк Ярослав.
58 Яковенко Іван.
94 Шарон Іван* 3.
98 Дудиш Юлія, Кось В. Володимир*.
114 Спиця Іван.
120 Вілас Йосип мол*.
121 Губаль Василь.
125 Патерин Марія.
131 Панчишин Анна.
137 Сагат Юлія.
161 Магник Степан І.*, Петришин Анна, Ранда Марія.
168 Запотічний Антін.
175 Назаркевич Анна.
191 Лещишин Анна 2.
192 Вундик Катерина.
200 Савка Марія.
204 д-р Канюга Лев.
207 Вутинський Михайло І*.
217 Луцишин Микола.
223 Маліборська Єва.
238 Николенко Дмитро 2.
242 Недзвецький Честер*.
265 Бурачок Параня, Коцюбка Максим*.
277 Молава Маргарита, Чикало Меланія.
281 Свищук Софія.
295 Антонюк Марія.
313 Висоцька Анна, Майка Іван*.
324 Коцюк Степанія.
342 Миньо Костянтин*.
352 Весєловський Михайло, Мелько Володимир*, Новосільська Павлина.
361 Береза Степанія.
362 Графенстайн Євгенія.
367 Свистун Михайло* 2.
372 Загута Теодосія.
375 Дармограй Михайло.
379 Стрілецький Степан 2.
385 Зубрицька Текля.
402 Криськів Микола*.
423 Івашків Тарас.
432 Ворковський Іван 2.
433 Шинкар Анна.
439 Фостяк Михайло*.
448 Коваль Ірина.
477 Майда Василь, Ярощук Катерина.

Акцидентове Забезпечення

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

6 Руденко Катерина.
22 Олексик Кеннет І.
47 Криса Ольга.
55 Добродій Микола Р.
88 Вурбела Іван Р., д-р Роналд Е.; Качор Софія М.
94 Шарон Павло К., Якимович Андрій.
108 Ярема Роман.
140 Дерђач Одарка К., Корбяк Ігор, Паливода Богдан, Василь, Анастасія.
164 Клат Яким А., Кноровський Франко С. мол., Маташ Ларі Н.
214 Дикий Остап, Юрач Степан.
240 Кіндрат Іван, Семерак Оксана.
283 Валовин Христофор І., Сумик Леся І.
307 Варицька Олена Д.
340 Хомик Степан Е.
346 Кубин Ростислав Р.
348 Макар Марія Є., Репеський Ларрі Д., Данило Я., Террі А.; Фюзер Данило Е.
353 Ліщук Марія, Яцик Микола
360 Дякун Тома А.
385 Козак Роман М.
417 Ґураль Віктор.
430 Ольховецька Ольга А.
432 Петрук Микола Ф.
444 Варениця Марко В.
445 Чировський.Фрейшин Лев М.
474 Мирошниченко Галина.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

194 Павлів Сергій*.
214 Савицький Іван Л*.
221 Галізів Євген В*., Клюфас Микола*.
309 Гол Ля Верн Г*.
361 Ганкевич Юрій*.
407 Федак Андрій І. М.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

1 Полиняк Павло П*.
14 Клапко Дмитро.
78 Дайтцлер Тома Б*., Страмаїтіс Роналд І*., Дебра М.
219 Харіщак Ігор*.
233 Влашин Адріяна К., Гаркач Мирон*, Одарка.
287 Грицак Євген Ю*.
293 Душник Марко В*.
372 Донован Яким Р*.
375 Антоняк Іван*.
379 Григоряк Теодор*, Ярослав*.
434 Гладилович Ігор.
505 Зелинський Карло*, Ярослава; Озірний Петро І*.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

220 Гаврилів Марія, Мінів Андрій*.
441 Козира Ілько.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

236 Комар Марія.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

В МЕЙН ЗАЛОЖЕНО...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Члени новоствореного Відділу УНС в Мейн з головним організатором Степаном Гавришем (перший зліва).

про статутові обов'язки при закладанні нових відділів та поінформував, що Головна Канцелярія призначила новому Відділові число 181, а патрона повинні вибрати основоположники Відділу.

Приявні висловили свої думки, поради і вдоволення з нагоди, що перший раз могли зійтися разом, пізнати себе і поділитися спільними думками. Слово в дискусії забирали: пані Елла Гордон, редактор Василь Крохмалюк, д-р Марія Дицьо, мґр Богдан Підлуський, д-р Юрій Дицьо і д-р Аркадій Очеретко. Всі висловилися позитивно про творення нового Відділу УНС, який повинен дати поштовх до загальної суспільно-громадської праці цілого стейту Мейн.

На внесок д-р Марії Дицьо патроном Відділу обрано Тараса Шевченка, а відтак обрано і членів Управи 181 Відділу УНСоюзу в такому складі: пані Елла Гордон — голова, Микола Біданець — заступник голови, мґр Богдан Підлуський — секретар, Галина Харченко — заступник секретаря і Лідія Свідрак — касир. Контрольну Комісію очолив д-р Юрій Дицьо, а членами її обрано д-р Аркадія Очеретка і пастора Михайла Гордона.

Новообраній Управі найкращі побажання склав Степан Гавриш в імені Екзекутивного Комітету УНСоюзу, висловивши при тому подяку за співпрацю пасторові Михайлові Гордонові, з яким ще в місяці липні ц. р. почав організовувати новозаложений Відділ. Також дякував за допомогу докторам Юрієві і Марії Дицьо та мґр Богданові і пані Марійці Підлуським за поміч і гостинність.

В імені новообраної Управи відділу секретар мґр Богдан Підлуський дякував за вибір та прохав про співпрацю. Він піддав думку, щоби вже відтепер плянувати приготовання Академії в честь патрона Відділу Тараса Шевченка. Опісля, як господар дому, запросив приявних на обід, який приготовила його дружина пані Марійка Підлуська. Під час обіду ще довго присутні дискутували над тим, як зібрати всіх земляків з цілого стейту в одну українську громаду. Цікавим було те, що деякі з нових членів УНСоюзу мешкають більше десяти років у тому стейті, але себе взаємно не знали і тепер щойно обмінялися адресами.

Слід згадати, що секретар нового Відділу мґр Богдан Підлуський, який займає керівне становище як головний інспектор в міжнародній індустрії фарб до малювання комерційних і воєнних кораблів, це довголітній діяч суспільно-громадських і молодечих організацій в Ню Йорку і Нюарку. Він був одним з перших ініціяторів відновлення Пластової Станиці в Ню Йорку по приїзді нової еміграції по Другій світовій війні. Відтак належав до осередку СУМА в Нюарку, до Відділу ООЧСУ в Нюарку, належав до хору Думка в Ню Йорку. Був активним діячем Українського Спортового Товариства „Чорноморська Січ" в Нюарку, де сповняв обов'язки голови на протязі 4 років.

Треба згадати, що це вже другий діяч „Чорноморської Січі" став секретарем Відділу поза Нюарком. Першим був відомих шаховий чемпіон інж. Лев Блонарович, який заложив Відділ УНСоюзу 1968 року в Річмонді, Вірджінія, і по сьогоднішній день, завдяки його наполегливій праці. Відділ вже нараховує понад 100 членів, не зважаючи на це, що українська громада там дуже мала.

Можна очікувати, що подібно поступить мґр Богдан Підлуський та збільшить членство нового стейтового Відділу бодай до 50 членів, зокрема тепер, коли багато наших земляків поселюються в тому чудовому вакаційному стейті, населення якого перейшло один мільйон щойно 1975 р. Літом туди прибуває на вакації аж п'ять мільйонів гостей. Українці, які вже мешкають в тому стейті, мають різні професії, але в більшості це лікарі, професори високих шкіл, урядовці на різних високих становищах, будівничі, фармери, а також пенсіонери.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан з 30-го вересня 1976 р.:)

Старий рід забез.	43
Кляса О	187
Кляса Т	2,492
Кляса W	11,775
Кляса P 20	13,441
Кляса E 20	9,834
Кляса E 65	2,555
Кляса P 65	1,666
Кляса DP 60	232
Кляса DP 65	577
Кляса ADD	6,105
Кляса Т 10	232
Кляса Т 5	49

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса P 20	423
Кляса E 20	285
Кляса P 65	14
Кляса E 65	29
Разом:	49,939

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

(Стан з 30-го вересня 1976 р.:)

Кляса 1-ша	434
Кляса 2-га	203

НОВІ КЛЯСИ

Кляса E 18	4,010
Кляса E 20	5,601
Кляса E 65	279
Кляса P 20	7,600
Кляса P 65	123
Разом:	18,250

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ:

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31-го серпня 1976 р.:)	22,912	58,414	6,082	87,408
Активні члени:				
(Приріст у вересні 1976 р.:)				
Нові члени	80	115	42	237
Прийняті наново	14	26	7	47
Прийняті з перех. листами	2	6	—	8
Зміни кляс забезпечення	4	8	—	12
Прийняті з Департ. Молоді	—	1	—	1
Разом:	100	156	49	305
(Убуток у вересні 1976 р.:)				
Суспендовані члени	39	60	22	121
Відійшли з перех. листами	3	7	1	11
Зміни кляс забезпечення	5	8	—	13
Відійшли до дорослих	3	—	—	3
Померли	3	67	—	70
Вибрали грошові звороти	11	28	—	39
Відійшли з випл. п. сум заб.	55	20	—	75
Виплатили вповні вкладки заб.	28	36	—	64
Відійшли на част. випл. заб.	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. заб.	—	1	—	1
Вигасла важність забезпечення	—	2	3	5
Разом	147	229	26	402
Члени, які виплатили вкладки:				
(Приріст у вересні 1976 р.:)				
Виплачене забезпечення	28	36	—	64
На безпл. продовж. забезп.	15	25	—	40
Разом:	43	61	—	104
(Убуток у вересні 1976 р.:)				
Померли	1	11	—	12
Вибрали готівку	4	5	—	9
Привернені в актив.	7	7	—	14
Вигасло прод. заб.	5	5	—	10
Разом:	17	28	—	45
Разом усіх членів УНСоюзу: з кінцем вересня 1976 р.:	22,891	58,374	6,105	87,370

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за вересень 1976 року, суспендованими, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв за вийнятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж вересня 1976 року взяли перехідні листи і ще досі [illegible] лосилися з ними до інших повноправних [illegible]

ВОЛОД[illegible]
головний секретар

Москва не допускає аналітика американських виборів

Москва. — Речники амбасади ЗСА в неділю, 31-го жовтня, поінформували, що совєтські власті відмовилися видати в'їздну візу д-рові Джін Кіркпатрік, професорові політичних наук в Джорджтавнському університеті, яка в середу, 3-го листопада, мала перевести аналізу цьогорічних американських президентських виборів для працівників амбасади та для совєтських урядовців, журналістів і також для представників ряду совєтських установ. Совєтські власті не подали жадної причини, чому відмовили в'їзду для д-р Кіркпатрік, і американська амбасада плянує висловити „глибоке розчарування" відносно рішення Москви. Хоча д-р Дж. Кіркпатрік не є спеціялістом щодо совєтських справ, то вона опублікувала багато праць в ділянці політичної системи ЗСА і тому речники американської амбасади вважали, що її аналіза цьогорічних президентських виборів була б цікавою не тільки для американських дипломатів і їхніх родин, але зокрема для совєтських гостей.

Деякі джерела думають, що Москва відмовила візу тому, що надходить річниця большевицької „жовтневої революції" і [illegible] жди важко одержати в'їздну візу до СССР, хоча амбасада ЗСА повідомила совєтське пашпортне бюро, що д-р Кіркпатрік виїде із Совєтського Союзу перед 7-им листопада. Совєтські власті за-[illegible] стопада.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1976

Прибутки:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив
1	149.17
2	163.50
3	111.02
5	1,222.01
6	138.75
7*	419.29
8	1,247.09
9	116.80
10	84.31
11	197.27
12	134.38
13	1,050.62
14	799.50
15*	1,255.56
16	473.74
17	276.51
18*	28.73
19	200.95
20	1,430.33
22*	1,135.02
23	343.69
24	112.93
25	1,617.32
27	542.86
28	6.42
29	178.69
30	100.26
31	88.80
32	520.51
33	305.28
34	216.78
35	644.81
36	223.88
37	570.36
38	358.62
39	1,570.86
40*	133.86
41	63.91
42	2,179.87
43	145.76
44*	60.15
45	535.25
46	231.39
47	2,611.65
48	648.59
49*	568.59
50	64.19
51	162.18
52	113.04
53	870.33
54	264.41
55	449.34
56	261.61
57	463.03
58	200.66
59	823.59
62	42.80
64	233.05
65	104.00
66	35.42
67	253.20
68	112.35
69*	292.82
70	223.73
72	21.75
73	127.84
74	38.38
75	554.37
76	527.08
78	528.99
79*	138.20
81	174.29
82	594.07
84	62.34
85*	274.54
86	223.33
87*	54.71
88	1,639.98
90	532.72
91	125.86
92	91.53
93	453.44
94	2,836.86
96	853.40
97	50.06
98	52.55
99	120.52
100	30.98
101	462.71
102	1,027.00
103	172.90
104	359.40
105	180.85
106*	1,070.58
107	103.20
108	30.70
109	194.08
111	32.25
112	279.64
113	500.44
114	1,779.85
115*	366.71
116	952.48
119	113.83
120	620.77
121	564.01
122	102.43
123	464.10
124	117.67
125	1,113.80
126	40.63
127	1,486.82
128	435.95
129*	38.36
130	426.49
131*	950.12
132	143.48
133	775.93
134	103.59
135	17.30
137	785.82
138	54.30
139*	841.70
140	137.06
141*	29.86
142	352.62
143	116.37
144	209.88
145	132.24
146	945.39
147*	1,501.63
148	33.82
149	114.36
151	258.62
153*	3,420.97

Відділ	Заплатив
154*	1,461.97
155	1,821.14
156	496.27
157*	303.71
158	1,184.50
161	1,307.49
162*	380.04
163	951.56
164	357.31
165*	404.14
167	147.19
168	316.07
169	391.82
170	676.29
172*	300.90
173	1,062.44
174	1,514.14
175	804.15
176*	81.00
177	345.92
178	107.81
179*	166.01
180	376.78
182	864.32
183	1,008.22
184	499.06
185	21.86
191	1,378.04
192	346.46
193	12.48
194	1,102.92
195	9.97
196	14.80
200	474.36
201	28.40
202*	82.86
203*	43.26
204	2,154.89
206	523.88
207	231.19
209	121.11
210	124.86
211	337.35
213	153.45
214	571.84
215	10.35
217	1,810.96
218	296.80
220	987.17
221*	4,499.50
223	315.73
224	222.70
225*	4.22
226	345.23
228	6.40
230	1,534.55
231	276.79
233	466.48
234	633.67
235	66.52
236	315.82
237	262.06
238	1,063.08
239	631.79
240	2,976.09
241	130.79
242	687.96
243*	219.43
244	5.28
245	732.20
248	55.81
251*	208.73
253	278.16
254	726.22
256	247.81
258	9.60
259	511.58
260	41.61
261	572.67
263	18.41
264	17.33
265	57.48
266	1,350.41
268	334.22
270*	1,505.16
271*	640.46
272	66.80
274*	355.14
275	61.57
276	488.25
277	1,054.45
278	211.65
279	40.64
280	130.48
281	493.30
282	80.40
284	171.96
285	502.33
286	240.81
287*	1,272.54
288*	228.75
289	439.00
290	155.26
291	607.51
292	3,060.62
293	518.12
294	16.12
295	969.74
296	277.28
297	1.50
299	85.97
301	122.28
303	302.70
304	260.54
306	126.24
307	946.53
308	232.56
309	11.73
311	45.00
312	105.93
313	19.99
316	1,541.42
317	225.14
318	78.40
319*	176.48
320	659.20
321	471.09
322	40.37
323	191.73
325*	1,797.36
327	1,022.61
328*	316.06
330	468.17
331	233.18

Відділ	Заплатив
332	117.54
333	201.41
334	303.61
336	538.20
337	831.75
338	129.21
339	221.36
340	348.71
343	111.46
344	849.72
345	543.97
346	852.25
347	681.33
348	377.21
349	1,015.80
350	1,032.75
351	13.63
352	378.50
353*	1,204.73
354	137.32
355	435.18
356	605.60
357	51.36
360	354.56
361*	2,703.75
362*	297.92
363	94.60
364	953.65
367*	1,575.92
368	190.53
369	121.04
370	356.53
371	1,521.21
372	1,259.56
373*	5.05
374*	1,140.53
375	956.89
376	26.41
379	2,871.60
382	226.95
383	574.61
385	1,822.41
386	584.01
387*	606.63
388	337.58
390*	60.20
394	89.37
395*	254.33
397*	1,167.58
399*	907.84
402*	636.80
404	161.30
406	405.77
407	1,268.28
408	474.99
409	233.41
411	408.71
412	212.28
413	173.52
414	1,459.41
415	101.95
416	134.71
417*	96.95
418	366.35
419*	248.95
422	794.18
423	939.74
424	304.25
425	38.42
426	49.71
427*	1,002.67
428	101.09
429	34.72
430	730.68
431*	274.66
432	4,210.20
433	177.42
434	460.55
435	33.13
437	1,076.71
438	95.63
439*	792.88
440*	2,620.08
441	498.28
442	31.81
443	146.84
446	35.29
448	301.83
450	614.81
451	129.21
452	642.19
453	42.88
454	215.92
456*	217.04
457	758.89
458	1,903.60
459*	573.86
460	1,021.24
461*	46.26
462*	202.69
464	531.45
465	771.39
466	474.17
467	76.40
468*	753.30
469	439.10
471	855.46
472	506.80
473	800.97
474	164.72
476	106.24
477	24.08
478	250.78
479	48.94
480*	179.40
481	342.35
484	1,013.58
485*	180.51
486*	429.43
487	194.67
488	111.31
489*	331.65
490	134.79
495*	132.53
496	11.39
497	295.86
498	251.57
499	35.28
501	35.53
502	425.45
503	249.97
504	144.59
505	41.53
506	103.44

Вкладки, зібрані в усіх клясах життьового забезпечення $ 205,317.48

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив
6	55.00
7*	3.20
8	68.20
10	14.65
12	22.00
14	19.90
16	59.45
17	8.80
22*	11.15
25	43.40
27	26.30
37	13.85
38	11.00
42	33.60
43	6.30
44*	2.20
45	5.65
47	84.20
48	15.80
49*	14.10
50	2.45
51	24.70
52	6.40
53	12.20
55	6.85
59	4.45
62	.85
66	9.60
68	2.95
70	22.00
75	2.80
76	107.80
78	15.50
82	12.40
88	19.70
90	18.20
93	10.05
94	144.55
96	10.05
101	6.30
102	3.30
103	4.05
104	4.65
105	25.00
106*	17.00
107	11.00
114	3.60
115*	24.30
116	14.90
120	15.20
121	12.95
123	23.15
124	1.70
125	22.00
130	9.20
131*	3.05
133	19.85
138	1.35
309*	2.20
142	4.40
146	80.20
147*	15.30
153*	5.15
154	50.00
155	18.75

Відділ	Заплатив
156	5.70
157*	1.90
158	25.10
161	1.70
162*	43.95
168	1.00
170	3.55
172*	12.10
173	49.30
174	56.85
175	9.20
180	9.20
182	29.50
183	39.80
184	7.00
191	4.00
194	49.05
200	18.40
204	14.30
206	4.15
214	59.90
218	29.00
220	1.70
221*	220.45
226	8.70
230	18.35
231	3.40
233	56.05
234	1.25
238	4.80
239	1.10
240	131.65
242	5.25
245	4.40
254	5.50
261	8.30
266	33.30
268	17.50
270*	22.15
271*	15.05
277	50.95
278	5.35
280	9.20
282	.85
287*	68.75
292	42.70
295	89.05
297	14.00
301	6.30
303	4.80
309	3.00
316	3.95
320	15.40
325	11.00
327	72.70
328*	1.70
333	20.20
336	31.95
337	18.80
338	1.00
340	26.65
344	12.00
345	28.90
346	45.10
347	7.05

Відділ	Заплатив
348	24.70
349	58.35
350	3.20
353*	52.60
355	11.00
360	13.45
361*	33.65
371	87.45
372	32.40
374*	40.30
375	16.30
385	81.80
387*	37.60
394	26.10
395*	21.40
397*	18.80
399*	12.20
402*	73.90
404	21.40
407	54.95
408	73.30
411	12.60
415	4.80
416	30.50
417*	18.40
418	25.55
419*	12.05
423	6.30
424	16.10
426	23.20
427*	12.45
430	46.20
432	39.80
434	9.20
437	45.20
439*	32.40
440*	83.65
443	10.95
446	4.95
448	40.40
450	14.00
452	9.20
454	6.30
456*	13.50
458	40.80
460	11.00
462*	19.40
465	8.95
468*	3.35
471	6.30
472	9.65
473	14.00
475	34.00
478	17.00
480*	12.20
481	9.20
484	19.50
486*	6.90
489*	4.80
490	7.35
495*	28.20
497	23.80
498	1.10
503	17.65
506	22.00

Вкладки зібрані від членів в клясі Акцидентового забезпечення $ 4,605.40

ПРИБУТКИ ЗА ВЕРЕСЕНЬ 1976 РОКУ

Членські вкладки	$	209,922.88
Відсотки від:		
Бондів		181,968.62
Гіпотечних позичок		18,986.23
Членських позичок		1,329.34
Уділів		1,433.72
Разом:	$	203,717.91
Чинш від реальностей:		
Джерзі Ситі, Н. Дж.	$	1,000.00
Разом:	$	1,000.00
Прибутки реальности в Кергонксон, Н.Й.		76,673.01
Прибутки друкарні й книгарні		41,3?9.86
Звороти:		
Коштів друків і приборів		106.16
Пожертв		433.36
Податків від заморгедж. реальностей		3,154.20
Федеральних і стейтових податків і соціяльного забезпечення працівників		5,756.23
Канадських податків і пенсійних оплат працівників		5.70
Коштів інвестиції		75
Винагорода Відділових-організаторів		201.50
Коштів шпитального забез. прац.		458.79
Разом:	$	10,191.00
Різні прибутки:		
Пожертви	$	3?1.49
Разом	$	801.49
Інвестиції:		
Сплачено гіпотечних позичок		58,933.14
Сплачено членських позичок		6,497.02
Разом:	$	65,490.16
Раом рибутки за вересень 1976 р.:	$	609,106.31

ВИДАТКИ ЗА ВЕРЕСЕНЬ 1976 РОКУ

Виплати членам:		
Грошеві звороти		18,153.67
Премії за реасекурацію		736.63
Посмертні запомоги		54,699.00
За дозрілі вивінувальні грамоти		57,168.57
Вкладки за дітей, родичі яких померли		263.96
Допомоги з Фонду Братського		2,700.00
Допомоги з Сирітського Фонду		500.49
Разом:	$	134,222.32
Виплати на реальностях:		
Джерзі Сити, Н. Дж.	$	52.45
Разом	$	52.45
Видатки:		
На реальностях в Кергонксон, Н.Й.		91,952.23
Друкарні й книгарні		41,847.31
Організаційні видатки:		
Оголошення		699.75
Лікарські бадання нових членів		46.10
Винагорода обласних організаторів		700.0
Кошти подорожей обл. організаторів		589.02
Винагорода Відділових організаторів		8,502.50
Кошти обласних засідань		1,264.10
Разом:	$	11,801.17
Платня, забезпечення й податки:		
Канадські податки і пенсійні оплати працівників		12.72
Податки на заморгеджованих реальностях		199.47
[illegible] забез. прац.		48.00
Пенсійна оплата працівників		433.34
Платня головних урядовців		6,583.34
Платня працівників		16,950.26
Федер. і стейтові податки та соціальне забезпечення працівників		6,409.40
Канадськ. корпораційні податки		4,237.00
Разом	$	34,873.53
„Свобода" за орган		18,600.00
Загальні адміністративні видатки:		
Відсотки від закуплених бондів		1,533.17
Книжки і друки		60.00
Загальні канцелярійні видатки		885.44
Поштова оплата		750.00
Кошти друків і приборів		2,473.53
Обслуга машин IBM		2,191.31
Телефон		1,007.35
Загальні кошти подорожей		2,945.27
Оплати до асекураційних урядів		20.00
Кошти за актюар і статистику		1,731.00
Кошти контролі		2,934.82
Банкові оплати за чеки		29.94
Разом:	$	16,561.83
Різні видатки:		
Спортова акція		411.80
Стипендії		1,350.00
Пожертви		3,775.50
Разом:	$	5,537.30
Інвестиції:		
Закуплено уділів		1,433.72
Уділено позички на підклад грамот		13,009.34
Закуплено електронічні машини		128.00
Закуплено бонди		225, 062.50
Підвищено вартість реальности		462.35
Разом	$	240,095.91
Разом видатки за вересень 1976 року:	$	595,544.35

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ У МІСЯЦІ ВЕРЕСНІ 1976 РОКУ

Відд.	Прізвище і ім'я	Сума
8	Малик Дмитро	$ 500.00
8	Баранський Ярослав М.	2,000.00
33	Гасперек Павліна	1,000.00
33	Гасперек Павліна	1,000.00
36	Стадник Анна	500.00
36	Лалка Ксеня	500.00
42	Фенканин Андрій	1,000.00
48	Гелембюк Михайло	500.00
51	Лехнюк Ярослав	,1000.00
56	Бліш Катерина	1,000.00
58	Яковенко Іван	500.00
72	Близнецький Марія	500.00
91	Чубатий Данило	500.00
94	Шарон Іван	1,000.00
94	Соколовський Йосип	1,000
94	Шарон Іван	2,000.00
98	Кош Володимир	1,000.00
113	Болінгер Іван	1,000.00
114	Свачій Михайло	1,000.00
114	Свачій Михайло	1,000.00
125	Пізяк Анна	500.00
130	Бачинський Ольга	500.00
147	Федорок Анна	1,000.00
161	Магнік Стефан	1,000.00
163	Запотічний Антоній	1,500.00
192	Бундик Катерина	500.00
201	Ковердовіч Марія	200.00
204	Канюга д-р Лев	1,000.00
217	Чичик Анна	1,000.00
230	Бряш Володимир	1,000.00
230	Бряш Володимир	1,500.00
242	Підзвіцький Честер	1,000.00
272	Кравець Микола	500.00
281	Свищук Софія	1,000.00

Відд.	Прізвище і ім'я	Сума
292	Сенків Марія	500.00
292	Сенків Марія	1,000.00
292	Дячун Іван	1,000.00
293	Валорний Теодор	1,000.00
316	Татиґа Василь А.	1,000.00
325	Петріна Роман	500.00
334	Боганек Іван	2,000.00
352	Новосільська Павлина	500.00
352	Весоловський Михайло	1,000.00
353	Кінаш Гаррі	1,000.00
355	Добош Михайло	500.00
355	Добош Михайло	500.00
360	Салабан д-р Богдан	1,000.00
361	Середюк Гелен	500.00
361	Тучак Василь	500.00
361	Береза Стефанія	749.00
361	Бабій Іван	1,000.00
361	Брода Річард Ф.	1,000.00
362	Филик Василь І.	500.00
364	Красно Йосип	500.00
364	Годованська Марія	1,000.00
367	Свистун Михайло	500.00
367	Свистун Михайло	500.00
368	Квасніцький Сергій	500.00
372	Загута Теодосія	500.00
397	Тимчишин Василь	500.00
423	Місюк Йосип	1,000.00
432	Борковський Іван	500.00
432	Борковський Іван	500.00
466	Волошин Микола	1,000.00
471	Мельниченко Василь	500.00
477	Ярощук Катерина	500.00
489	Грінченко Теодор	250.00

Разом: $54,699.00

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1976 РОКУ

Відд.	Прізвище і ім'я	Сума
2	Філипс Марта	$ 30.00
6	Песиляк Іван	30.00
25	Мазуркевич Януш	30.00
25	Левицький Е. Мирон	30.00
36	Ярославська Катерина	30.00
45	Мороз Йосип	30.00
70	Людкевич Марта	30.00
95	Федишин Стефанія Б.	30.00
95	Марґам Іван	30.00
101	Савка Теодозія	30.00
105	Іванчук Йосип	30.00
107	Мицька Ольга	30.00
109	Мороз Вероніка	30.00
115	Олесенко Василь	30.00
121	Кульбачна Анна	30.00
127	Тимкович Марія	30.00
130	Вроблевська Анна	30.00
137	Дашс Іван	30.00
144	Мудрей Галина	30.00
144	Іванс Марія	30.00
155	Романко Іван	30.00
155	Масник Марія	30.00
155	Левицький Богдан	30.00
155	Рилик Ева	30.00
155	Сазка Михайло	30.00
155	Сасала Анна	30.00
156	Матлієвський Степан	30.00
158	Хамула Катерина	30.00
175	Кроковська Геня	30.00
176	Зеребний Іван	30.00
180	Сусь Йосип	30.00
194	Костюк Анна	30.00
201	Сахневич Філіп	30.00
221	Пітух Петро	30.00
221	Фафендик Параска	30.00
233	Мохнацький Михайло	30.00
233	Рудяк Яків	30.00
233	Величко Марія А.	30.00
239	Нечипар Юрій	30.00
239	Пенцак Дарія	30.00
242	Браґан Колін	30.00
261	Смерецька Анна	30.00
266	Камінський Іван	30.00
276	Фук Михайло	30.00
286	Барна Іван	30.00

Відд.	Прізвище і ім'я	Сума
288	Чічерський Данило	30.00
289	Дяченко Василь	30.00
294	Бурнс Елисавета Т.	30.00
295	Славіч Нетті	30.00
295	Костюк Микола	30.00
296	Мізюк Анна	30.00
305	Дунлап Ріта Р.	30.00
316	Луців Параня	30.00
316	Юрків Павло	30.00
313	Боровський Анна	30.00
318	Платинак Анастасія	30.00
361	Фурек Теодора	30.00
361	Фурек Іван	30.00
361	Гной Параска	30.00
361	Гной Роман	30.00
361	Яремчук Григорій	30.00
361	Козак Михайло	30.00
361	Лефков Стефан	30.00
361	Панькiв Макс	30.00
361	Сагайдак Марія	30.00
361	Сенків Стефанія	30.00
361	Свитак Пазя	30.00
361	Волф Марія	30.00
361	Задорожна Галина	30.00
361	Задорожний Петро	30.00
361	Зельвак Анна	30.00
369	Куба Анна	30.00
371	Черніченко Стефанія	30.00
375	Лучин Євгенія	30.00
375	Білинський Павло	30.00
379	Гаврилюк Дмитро	30.00
385	Бойко Пеарль	30.00
397	Сурчко Матвій	30.00
397	Дармограй Катерина	30.00
422	Феснак Пелагія	30.00
423	Лазурко Роман	30.00
423	Ільницький Евстахій	30.00
430	Іваскiв Текля	30.00
437	Лешинський Анна	30.00
437	Лещинський Василій	30.00
292	Грицик Микола	30.00
445	Романишин Нестор	30.00
145	Токер Еллена	30.00
160	Тицький Михайло	30.00
160	Броватий Петро	30.00

Разом: $ 2,700.00

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем серпня 1976 р.:		354,978.91
Прибутки за вересень 1976 р.:		609,106.31
Разом:	$	964,085.22
Видатки за вересень 1976 р.:		595,544.35
Готівка з кінцем вересня 1976 року:	$	368,540.87

Балянс

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ:	
Готівка	$ 368,540.87	Фонди:	
Бонди	26,526,305.48	Забезпеченеві	$ 40,138,205.69
Уділи	525,247.81	Братські	260,386.72
Гіпотечні позички	3,747,801.05	Сирітський	184,810.29
Позички на грамоти	538,379.03	Захисту	278,168.77
Реальності	716,296.48	Наглої Потреби	45,120.08
Друкарські й елект. машини	114,333.10		
Позичка для УНКдВМ	8,369,787.73		
Разом:	$ 40,906,691.55	Разом:	$ 40,906,691.55

УЛЯНА ДЯЧУК, головний касир

Телебачення у Філядельфії цієї суботи покаже документальний фільм про українців в Америці

Група кінематографів телебачення під час фільмування на Союзівці. Другий (справа — з камерою) — М. Куліш

Філядельфія. — Початки українського поселення в ЗСА, розвиток зорганізованого життя, його сучасна многогранність в духовому поєднанні з поневоленим українським народом і його змаганням до волі і незалежности є змістом документального фільму, який буде висвітлений у двох частинах місцевою телевізійною станцією WCAU (канал ч. 10) в п'ятницю, 5-го листопада, від год. 7:30 до 8:00 увечорі і в цьому самому часі в наступну п'ятницю, 12-го листопада.

Фільм, який приготовила група кінематографів на чолі з Джофрі Гейнс-Стайлс та членом якої є українець Микола Куліш, буде висвітлений в рамках спеціяльної програми під назвою „Ай он – Боротьба за ідентичність". Перша частина фільму, яка має назву „Спадщина", концентрується на формативній стадії українського поселення в ЗСА, на приїзді ранніх і пізніших поселенців, їх формах життя і їх вкладі в розбудову прибраної батьківщини. Друга частина фільму, під заголовком „Спадкоємці" – це своєрідний перекрій української громади в її теперішньому стані: від суботніх шкіл українознавства і виховання в молодечих організаціях, церков, народних домів і відпочинкових осель до маніфестацій в обороні переслідуваних і ув'язнених діячів культури в Україні.

Станція WCAU є частиною великої сітки СіБіеС, тому українці в інших місцевостях, які бажали б бачити цей документальний фільм, повинні звертатись до місцевих відділів цієї сітки з вимогою показати цей фільм.

Округа УНСоюзу Перт Амбой...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

(В. 155) — 12 нових членів, Олександри Яворської (В. 344) — 10 членів, Михайла Захарка (В. 349) — 10 членів, Йосифа Яреми (В. 372) — 8 членів та Казимира Мазепи (В. 332) — 5 членів, але також звернув увагу на три Відділи Округи, які не придбали досі ніодного нового члена. В. Оріховський подав приклади з організаційної праці та арґументи, чому українці повинні забезпечуватися в УНСоюзі, а вкінці закликав з більшою вірою в наші сили та нашу справу взятися до посиленої членської кампанії.

В дискусії, яка вив'язалася після доповідей, забирали слово: Т. Трензелюк, Й. Ярема, інж. В. Янів, М. Захарко, порушуючи справи членської кампанії, стану членства і його пересічного віку, конкуренції комерційних аґентів, Конґресу Українців ЗСА, СКВУ, потреби піддержки студій журналістики та виборів президента ЗСА. Доповідачі подали вичерпні інформації та вияснення на поставлені питання, після чого інж. В. Янів склав подяку УНСоюзові за щедрий подарунок, признаний Рідній Школі в Картері. Він теж заповів відзначення роковин 22-го січня, що його влаштовує Стейтова Рада Відділів УККА у формі бенкету, та запропонував, щоб Окружна Управа Відділів УНСоюзу вислала на цей бенкет свого представника.

Після зборів, які закрив голова Окружної Управи Корнило Галушка подякою доповідачам, ще довго велись розмови на союзові та громадські теми при перекусці, якою гостила учасників нарад Окружна Управа.

„Я „ДЕРЖАВНИЙ"...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

дянської влади), але кримінальні терміни залишилися. Такий гуманний, гуманний народний суд!

Отже, я державний злочинець, а не політичний в'язень! Хто сказав, що в (нечітко) Росії є політичні в'язні?

Нас тримають в концтаборах не таких, як були колись, а в таких собі маленьких до сто чоловік. Нас „перевиховують" працею, або в'язничним порядком. Ми вдягнені в спецівки і на роботі, і в бараках, де відпочиваємо. Волося стрижуть, бо робітникам нема коли стежити за зачісками. На груди причіплюють табличку з прізвищем арештанта, щоб видно було, хто є хто!

Годують нас, аби лише не вмерти з голоду. Оплата праці госпрозрахункова: державі — 75%, нам 25%. І вся ця „гармонія" на фоні утискування, (нечітко) дискримінації і нахабства таборової адміністрації та КГБ.

Відчувши на собі це зло, я багато дечого зрозумів і побачив обличчя звіра, підступного звіра! Мені залишилося менше року бути в неволі. Що мене чекає в рідному краю? Постійний нагляд, усякі провокації, цькування і в кінцевому рахунку знову тюрма, концтабір. Ці нелюди не дадуть мені життя.

Тому я відмовився від радянського громадянства і просив посла Франції надати мені французьке громадянство.

Якщо би мені пощастило виїхати, — то це була б ласка Божа! Я буду дуже вдячний усім, усім людям, які допоможуть мені виїхати.

Нещодавно приїжджав представник КГБ з Києва — Гончар. Разом з місцевими каґебістами він викликав мене на розмову. Дуже вже він не радив мені відмовлятися від громадянства СССР.

Між нами була така розмова:

Гончар — Що ви будете там робити?

Я — Хоч з моста у воду, яке ваше діло.

Гончар — Ну, а чому ви вирішили покинути СССР?

Я — Щоб бути подалі від вас!

Гончар — Марне намагання, ми є всюди; от навіть у ставку Гітлера проникали наші розвідники. А чому саме у Францію? Чи не тому, що не було місця в інших країнах?

Я — Тому, що в школі вчив французьку мову.

Гончар — А ви знаєте, що у Франції теж судять за державні злочини?

(Звісно, Гончар такий нікудишній. Торочить, щоб лиш торочити).

Вся ця безглузда розмова супроводжувалася підлими смішками, знущанням. Смійтеся, смійтеся, нелюди, прийде час — на кутні засмієтеся!

Ось і видиш, мій сину, як мені проходиться бідувати нізащо, лиш за те, що я любив свій край, Прикарпаття!

Рости, сину, здоровий, вчися жити, пізнай правду!

Твій батько Мотрюк М.

Урал, зона 35.

У МІЖДЕРЖАВНОМУ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Ті слова, і ті міркування наснажувалися тоді енергією невгамовної боротьби українців на своїх рідних землях. Хоча здавалось, що офіційний світ не цікавився тією боротьбою, все таки окремі люди і центри вивчали її, міряли, важили і робили висновки. Найважливішим із тих висновків була думка: українці — таки жива нація, що не дозволить Москві заперечити їхнє право на державну незалежність.

У МІЖНАРОДНИЙ КОСМОС

Журнал „АБН Корреспонденц", як нащадок різних подібних, допомагав протягом чверть століття оформлювати ці спостереження у конкретні постанови багатьох країн Европи, Азії та обох Америк.

Вільно мати особисту думку про роботу АБН та її результати, як і вільно порізному оцінювати роботу його чужомовного журналу. Однак, ніхто не сміє заперечити того, що ця концепційно українська установа та її періодичне видання „АБН Корреспонденц" вивели українське питання у широкий світ на рівень міжурядових взаємовідносин. Ще ніколи до того часу речники будь - яких українських середовищ не були співучасниками міжнародних політичних акцій та міжнародної пропаґанди на міждержавному рівні.

Звичайно, головна заслуга тут ідейних і бойових вартостей вояків УПА та бойовиків ОУН, що свою і ворожу кров жертвували, як „ідейне паливо" для цієї української ракети у міждержавних політичних просторах.

Однак збройну боротьбу мусять політично реалізувати живі люди з візією перемоги. Навіть наймогутніша ідея загрузне в баговині злободенщини, якщо її присвоять маловіри.

Без перебільшення, та в ім'я історичної правди, годиться сказати, що Ярослав Стецько - Карбович і Слава Стецько - Муха зі своїми співробітниками майже три десятки років діяли, як ідейні двигуни концепції АБН. І на ділі, вони зуміли одушевити цією ідеєю багато українців і чужинців — як поневолених, так і вільних, державницьких націй. Іхній успіх є українським здобутком. Журнал „АБН Корроспонденц", під керівництвом гол. редактора Слави Стецько, виконував ролю зв'язкового і унапрямлюючого органу того руху протягом чверть століття.

Перегортаючи сторінки 25-ти річників того чужомовного видання, читач хочне-хоч, подумає:

— Не завжди зів'ялим буває листя, що щелестить... бо ось між рядками друкованих слів, на ніби байдужому папері одного журналу, далі зеленіє ідея, що постійно відроджується, живе і діє з непослабленою силою.

ЗА КУЛІСАМИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ють. Або читають із негативним наставленням. Завжди казатиму, що критикувати дуже легко, але самому зробити щось краще — багато трудніше.

Та за кулісами авторської праці не тільки самі сумніви та тіні. Є теж, Богу дякувати, відрадні моменти! Є ще читачі, які добровільно замовляють книжку, пишуть авторові теплі листи. Це і є найбільша нагорода за невдячний авторський труд: якийсь лист, мов сонячний промінь у сіру днину... Люди, здебільша незнані авторові, пишуть із щирого серця до самотнього авторського серця. Бо у своїй праці автор насправді є таки самотній. Щойно, коли його „дитина" сподобається людям — самота зникає. Є ще хтось, що цікавиться, хтось хто дбає! А залучений чек за книжку — це не милостиня: це чесна заплата за чесний труд.

Так, є ще добрі українські читачі, і суть, як звичайно, не в кількості, але у якості.

Вшановано проф. д-ра З. Б. Сагана

За ініціятивою о. П. Байса, створено Комітет з ЛВУ, СУМ та приятелів Ніяґарської округи і сусідньої Америки — Ніяґара Фоллс, Ст. Катерінс, Боффало, Велянду, Ґрімґі і Білісвіллу, який вирішив урочисто вшанувати бенкетом д-ра проф. Зенона Богдана Сагана за його самопосвяту і віддану працю для українського народу, як і за його невтомний труд у вихованні молоді.

У неділю, 27-го червня ц. р. о год. 4-ій по полудні в залі Українського Чорноморського Дому в Ст. Катерінс, Онтаріо, зібралося, заповняючи залю, велике число приятелів, симпатиків і молоді. Сумівки, сумівці і пластуни в одностроях під проводом І. Горбачука, голови СУМ з Боффало та Комітетом бенкету стали в два ряди при вході до залі, очікуючи, щоб гідно привітати дорогого гостя. Коли проф. Зенон Саган в асисті о. П. Байса входив до залі його привітали за старим українським звичаєм, хлібом і сіллю панове М. Бережук і М. Бубно, а публіка повстанням з місць вшанувала його прихід. Несподіванка мило заскочила проф. З. Сагана, бо його запрошено з доповіддю на відновлення і проголошення Акту 30-го червня 1941 р.

Впроваджуючи проф. І. Сагана за головний стіл, публіка грімко заспівала йому многоліттєвіє. Від головного стола— перші столи направо і наліво зайняли священики обох віровизнань і голови організацій. До почесної президії запрошено: о. П. Байса, В. Шарвана з дружиною, д-ра М. Лозу, п. Сербина, Б. Мороза, п. Михаськова, гостя з Англії, п. Музичку і Ганю Кобилецьку.

Отець П. Пайс преставивши публіці гостя виголосив коротку промову. Програмою бенкету проводив М. Бережук. Бенкет започатковано молитвою, яку провів о. д-р М. Комар. Головну промову про пройдений життьовий, тернистий шлях проф. З. Б. Сагана виголосив В. Шарван, директор української радіопрограми в Боффало. Опісля із щиросердечними привітами і промовами виступади пані і панове: Сербин — представник Визвольного Фронту, Ганя Кобилецька — студентка торонтонського університету, представник СУМ, д-р М. Лоза, Б. Мороз з Боффало, о. д-р М. Комар, о. протоієрей Ф. Легенюк, який в своєму привіті вказав, як багато щирих і відданих приятелів в нашій околиці приєднав собі проф. Зенон Б. Саган. Вистачить поглянути на залю, а вони всі тут: — Мик. Кобилецький — голова Окружної Ради СУМ ніяґарського півострова, М. Бережук голова СУМ в Ст. Катеринсі, п-і О. Стеців — директор Рідної Школи, п-і Прокопець представник Пласту, п-і Анастасія Хитра — голова ОЖЛВУ, Берекита, голова ЛВУ в Ст. Катеринс, п. Корнецький — Веланд, п. Федонь голова ЛВУ, п. Павлишин голова СУМ, п-і Адамська — голова ОЖЛВУ, з Ніяґара Фоллс, В. Павлусь — секретар Комітету, М. Бубно від УВФронту. Опісля проф. Зенон Б. Саган зворушливими та щирими словами подякувавши всім присутнім і Комітетові за його вшанування, сказав, що йому надзвичайно приємно було провести тих кілька годин у дружній атмосфері в колі щирих приятелів. Для завершення бенкету, Святковий комітет під проводом о. П. Байса, п. М. Кобилецького, п. М. Бережука, п. М. Бубни, п-і А. Хитрої, В. Павлуся і Т. Панчишина вручили дорогому гостеві скромний дарунок.

Опісля, майже, кожний присутній на залі підходив до проф. З. Б. Сагана і при товариській гутірці стискав йому сердечно руку та бажав кріпкого здоров'я.

Чистий дохід з бенкету в сумі $460.00 розділено на ФКУ в Гарварді — $200.00 на Фонд Оборони України — $200.00 і на „Гомін України" — $60.00.

П. Панчишин

Заклик Суспільної Служби Комбатантів

Живучі ще останні українські воєнні інваліди — свідки Великого Пориву — це живі документи Безсмертного Змагу за найвищий ідеал Нації! Відзначуючи різні роковини, останньо 100-річчя українського поселення в Америці, збільшімо пожертви на Дар Українського Воєнного Інваліда і тим рівночасно віддаймо глибоку пошану кол. членам Української Стрілецької Громади, що в 1925-1949 роках започаткували організовану допомогу нашим воєнним інвалідам, яку й досі успішно продовжують наші ветеранські організації.

Дивлячись з перспективи часу, почавши від 1953 р. Суспільна Служба Комбатантів задовільно виконує своє завдання, уділивши допомоги на понад 300 тисяч долярів.

Чимраз зменшується кількість наших воєнних інвалідів та одначе потреба посиленої збіркової акції не меншає з огляду на послаблення господарської коньюктури.

Пригадуємо, що тільки один раз в році переводиться збірку Дару для Українських Воєнних Інвалідів, учасників визвольно-збройної боротьби у наших великих змаганнях, тож в тім пам'ятнім місяці Листопаді зложімо щедру пожертву на їхню допомогу!

Все пам'ятаймо, що за долю українських воєнних інвалідів відповідає вся українська суспільність й її обов'язком є відповідно забезпечити останні роки їхнього незавидного життя.

У минулорічній листопадовій збірці вплинуло 20.357.59, з чого в біжучім році допомогу уділено: 28-ом інвалідам на рідних землях на 3.360.61, 102-ом інвалідам на рідних землях на 11.229.50, завідуючі витрати виносили 370.50.

Управа Суспільної Служби Комбатантів

UNITED UKRAINIAN WAR VETERANS OF AMERICA
5020 Old York Road
Philadelphia, Pa. 19141

Вдалий літературний вечір

Наше славне жіноцтво таки рухливіше за чоловіків. Ось, 82-ий Відділ СУА в Ню Йорку, головою якого є Теодора Бриттан, улаштував 16-го жовтня ц. р. в залі домівки СУА, — 108-2 евеню, — Вечір присвячений Василеві Стефаникові. Цей Вечір коротким словом відкрила Теодора Бриттан. Іванна Клим подала програму цього Вечора. Програма, що її й опрацювала Іванна Клим була змістовна й цікава. Доповідь виголосив наш літературознавець і критик д-р Лука Луців. Новий, не всім відомий момент, що щільно пов'язаний із творчістю Василя Стефаника, а саме: як це критики й літературознавці совєтської України спотворили — їхньою інтерпретацією — творчість В. Стефаника. Що такі борзописці й цініки в брехні та вигадках можуть писати, що їм на думку несе підлесливість Москві, то це можна б і зрозуміти, бо ж московська брехня була, є й буде завжди неперевершена; але, — як доповідач сказав, що ці нісенітниці і брехні публікує Київська Академія Наук, то це також неперевершеність. — „Моє слово", В. Стефаника, читала — з чистою вимовою, з почуттям і з виразистістю — Оля Шевчук, при супроводі музики, їй акомпаньював Володимир Гентіш. „Камяний хрест", В. Стефаника, вникливо з тонким розкладом динамічности читав Ю. Денисенко. Ці читання приявні слухали з напругою серця, зо зворушенням. Воно й не диво: сам Автор, творючи ці перлини, як сам признався, — плакав.

Христя Карпевич відспівала: „Фінале", Богдан Лепкий-Денис Січинський, „Нагадай бандуро", Г. Китастого, „Минули літа молодії", Тарас Шевченко -Остап Нижанківський, а наддодаток — „Із сліз моїх", Г. Гайне-Д. Січинський. Культурний, теплий, м'який сопран Х. Карпевич, її тонко подана інтерпретація пісень були повним завершенням цього культурного Вечора. Програму Вечора закрила, подякувавши учасникам і гостям за співучасть — Іванна Клим.

М. Островерха

Празник св. Покрови

Мейплвуд, Н. Дж. (Б. Д.)— Тут із ініціятиви Організації Українського Вільного Козацтва та при господарчій співпраці Сестрицтва при УПЦеркві Св. Вознесіння відзначено 19-го жовтня ц. р. релігійно-національний празник — Покрову Пресвятої Богородиці. Крім членства участь у святі вищезгаданих організацій взяли представники двох інших церков, а саме укцеркви св. Івана на чолі із парохом о. ігум. Мих. Кучм'яком та упцеркви Св. Трійці із о. митр. д-р Ю. Шумовським та пані-маткою. Обидва вищезгадані отці є капелянами УВК. Також представники і делегації комбатантських, молодечих та громадських товариств та організацій численно явились (деякі із прапорами), щоби віддати належну честь і пошану Богоматері і Покровительці України, Народу і Воїнства.

Після Богослуження в 12 год дня розпочато свято соборним молебенем в намірені народу, членства і усіх присутніх в сослуженні о. Ів. Наконечного, настоятеля церкви Св. Вознесіння та о. ігум. Мих. Кучм'яка, пароха св. Івана Хр. в Нюарку і капеляна УВК, який також виголосив належну промову, нав'язуючи її до почитання Покрови Богородиці від часів князя Ярослава Мудрого, аж до сьогодні. В часі молебеня співав церковний хор, перед гостями учасниками свята, що стояли трійками по середині церкви, фронт творила трійка в уніформах членів СУМА — осередок з Нюарку, та перед іконостасом в дволаві стояв прапорний почот, складений із представників Церковної Ради, Товариства Прихильників УНР, Вільного Козацтва, Об'єднання б. в. УПА Америки і Канади осередок Ню Йорку, Станиці Братства б. вояків ІУД в Нюварку та Буковинського Куреня.

О год. 12:45 усі присутні перейшли до церковної залі, де вже членкині Сестрицтва чекали на гостей із обідом та гарно накритими столами. За почесний стіл засіли оо. Ів. Наконечний з паніматкою, іг. Мих. Кучм'як та митр. д-р Ю. Шумовський із паніматкою, дальше ген-хор. П. Смородський, от. Куреня ч.15 сот. Ів. Липецькович пол. Ів Винник. пол. Біловщук, пол. Йохим Вишневецький, сот. П. Войновський, от. Палатки Б. Дацьківський, Л. Харченко і голова Церковної Ради інж. Л. Гусак. Члени Козацтва, комбатанти і гості-делегати організацій засіли при окремих зарезервованих столах, що занимали цілу сторону залі. Обід почався молитвою о. Наконечного, а інж. Л. Гусак представив членів почесного стола і от. Б. Дацківський, познайомивши присутніх із провідниками окремих делегацій. Зібрані щиро привітали делегацію СУМА і Українсько-Американських Ветеранів, які вперше формально брали участь в цьому святі, що його вже влаштовано 7 разів на терені стейту Ню Джерзі.

Наступні організації і товариства брали участь в святкуваннях: Орденська Рада Залізного Хреста, Комітет Співпраці Українських і Українсько-Американських Комбатантських Організацій Ню Йорку, Об'єднання б. вояків УПА Америки і Канади відділ Ню Йорку, Станиця Б-ства б. вояків УПА в Нюарку, Станиця Б-ства б. вояків ІУД в Нюарку, Українсько-Американські Ветерани Пост ч. 6 в Нюарку, Осередок СУМА в Нюарк-Ірвінгтоні, Гетьманська Організація Відділ Нюарку, Українська Музична Фундація, Український Музичний Інститут Америки Відділ Нюарк, Організація СВУРУ, Об'єднання б. вояків Буковинського Куреня, дуже численна делегація із парафії Св. Трійці та члени організацій при церкві Св. Вознесіння.

Із коротким словом-привітами виступили: господар парафії інж. Л. Гусак о. митр. д-р Ю. Шумовський, о. Ів. Наконечний, от. Б. Дацківський, К. Степовий, п-і Юрів (чл. Сестрицтва) і побратим А. Домарацький. Після обіду відбулась коротка мистецька програма силами Вільного Козацтва, в якій взяли участь Валя Калин, Гр. Венке, Т. Гірняк, п. Ст. Магмет і хор при церкві Св. Вознесіння під дир. Л. Харника.

Присутніх було 250 осіб. Обідом і програмою провадили п.п. Л. Гусак і Б. Дацківський. Молитвою подяки, що її провів о. ігум. М. Кучм'як і відспіванням національного гимну закінчено це вдале свято.

ПЕРШИЙ ЛИСТОПАД

(Закінчення зі стор. 2-ої)

аж до її остаточного кінця, — в хату приходить нова журба: арешт батька і вивіз до концентраційного табору у Вадовицях. Не мало труду це коштувало, не мало сліз вилила мама, поки його звідти видістала.

По відступі УГА дальше на схід, коли під Перемишлем замовкли постріли, — військові казарми в Пикуличах перемінено на табір полонених. Було їх там мабуть кілька тисяч. Голод і тиф немилосердно їх десяткували. По ночах лунали постріли по полях. Це вартові стріляли за втікачами. Декому таки вдалося втекти, і поблизькі господарі не були здивовані, коли вранці знаходили в засіку, в стодолі, або в стайні в жолобі сотворіння, яке хіба шкірою і блискучими очима нагадувало людину. Очевидно, що наші господарі допомагали втікачам , чим могли.

Для допомоги полоненим оснувався у селі комітет під проводом Марії з Кашубинських Колодій, дружини судді. Комітетові, дівчата й жінки, збирали по довколишніх селах харчові продукти та варили з них зупу. Того було кілька кітлів, але на цілий табір не вистачало. Тому кожного дня одержувала їжу інша частина табору. Кітли доставляли до табору підводами. Звичайно, господарі в тому чергувалися. Довелося й мені раз чи два везти ті кітли.

Враження з того гнітюче і незабутнє: при в'їздовій брамі шопа, наповнена нагими трупами, яких не встигли ще вивезти на окремий, для того призначений цвинтар на горбі за селом. Під охороною військової сторожі в'їжджаємо на майдан. З усіх усюдів до воза тиснуться людські примари. Сторожа палицями їх немилосердно відганяє, щоби не підступали до воза заблизько. Але та охорона не врятувала наших героїчних самаритянок від тифу. Декілька дівчат його перемогли, але їх провідниця, св. п. Марія Колодій — померла.

На цвинтарі, де, кажуть, поховано біля двох тисяч полонених, в повоєнних роках висипано могилу та поставлено величавий залізний хрест, що його здалека було видно. Кожного року, в першу неділю по Зелених Святах, на цю могилу йшли величаві процесії не тільки з Перемишля й довколишніх сіл, але також і з подальших місцевостей. Ці процесії — це був могутній протест українського населення проти польського панування. Ці процесії були наявним доказом, що Перший Листопад 1918 року не пройшов безслідно в забуття.

І хоч сьогодні немає вже хреста, бо польська комуністична рука його знищила, хоч під час зеленосвяточних відправ не підкрадаються збіжжями молоді українські націоналісти, щоб у пошану поляглих, а на злість і на сором польській поліції повісити на хресті тризуб з колючого дроту, то душі мучеників певно ще витають над зруйнованою могилою і колись на страшному судищі засвідчать, завіщо вони карались, а із їх „крови на весні квіти виростуть нові".

Д-р Евген Омельський — визначний мецентат ФКУ

(Бюро ФКУ, Кембридж, Масс.). — Доповняючи свої попередні пожертви на українські студії в Гарварді новою більшою вплатою, д-р Омельський встановив на підставі правного домовлення з адміністрацією університету — видавничий фонд ім. Евгена Омельського в рамках Українського Інституту Гарвардського Університету, в сумі — 75.000 дол. Це — нерушимий фонд, з якого лише відсотковий прибуток призначуватиметься кожнорічно на видавничу діяльність Інституту.

Д-р Евген Омельський

75,000 — імпозантна сума, але не лише в тому подвиг цього визначного мецената. Д-р Омельський віддав в користь українських студій в Гарварді все, що мав. Як лікар, він не вів приватної практики, тому й заробітки були не великі. Віддав всі свої заощадження, все до останнього цента! Залишився на скромній пенсії; живе дуже скромно. Але на тлі тієї скромности — яка сила духа в тієї людини! Яка полум'яна любов до свого народу, бож в ім'я і для добра українського народу створено український науковий осередок в Гарвардському університеті.

Крім того, це небуденне явище філянтропії цієї української людини припадає якраз в століття Емського указу — заборони українства. Своєю подивугідною жертвенністю д-р Омельський вказує на безсилля московських указів, не знищить бо ворог української волелюбної душі, не охолодить шляхетного серця, не затопче гідности патріота.

Одночасно вчинок д-ра Омельського це — виклик цілій українській спільноті: спішить творити добро! Це драматичний заклик напередодні реченця, спрямований до кожного гідного члена української громади: підтримати гарвардський проєкт ФКУ, довершити розпочате велике й важне діло, скласти грошові пожертви, щоб створити нерушиму фундацію для Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету. Ще потрібно багато зусиль і пожертв, щоб вповні здійснити корисний задум.

Д-р Евген Омельський народився 1901 року в Онуті над Дністром, на українській Буковині. Студії медицини закінчив, здобуваючи диплом доктора у Відні 1926 року. Практикував в Чернівцях, Дрездені — Німеччина, Райхенбаху та Ульмі.

Спеціялізувався в патології, неврології, та психіятрії, як також вів практику внутрішніх недуг.

До Америки приїхав в 1952 році. Тут поширював свої студії, закінчуючи спеціяльні курси Колюмбія університету і медичного інституту в Клівленді. Спочатку працював в шпиталях Ню Йорку, а відтак, переїхавши до Огайо, в шпиталях в місцевостях Атенс, Клівленд і Бреквілл.

Д-р Омельський належить до чотирьох професійних американських організацій і до українського лікарського товариства. Він є автором шести наукових медичних праць. Знає декілька мов. Він щедро жертвував на різні серйозні українські цілі. Брав активну участь в громадянському житті, будучи членом багатьох українських організацій та товариств, починаючи від юнацьких літ в Чернівцях через ціле своє змістовне та кольоритне життя.

І тепер в 76 році життя кожний день проводить здисципліновано, впорядковано, з докладними розкладом занять, в тому багато годин в медичних біблітеках.

Д-р Омельський цікавиться музикою, городництвом, вивчив стенографію. Він — мила, цікава й життєрадісна людина.

Д-р Евген Омельський — визначна постать в історії української філянтропії, добродій для української науки. Фонд Катедр Українознавства у вдячності й пошані гордиться своїм визначним меценатом.

ТИЖДЕНЬ ІВАНА ФРАНКА В ТОРОНТІ

Комітет Українців Канади, Відділ Торонто, плянує „Тиждень Івана Франка" від 5-го до 12-го грудня. До співучасти, щоб спільно і гідно відсвяткувати цю велику постать в нашій літературі та історії, попрошено мистецькі та наукові товариства Торонта. Вже заплянували свою участь: Театр „Заграва" ставить „Украдене щастя" 5-го, Курси Українознавства мають „Пополудне живого слова" 11-го і Мистецька Рада КУК приготовляє Концерт виключно Франкових творів 12-го грудня.

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що 28-го жовтня 1976 р., упокоївся в Бозі,
наш Найдорожчий
ЧОЛОВІК ТАТО, СИН, БРАТ і ВУЙКО
бл. п.
БОГДАН ҐЕБА
на 44-му році життя, народж. в Черчі, Україна
ПОХОРОН — в понеділок, 1-го листопада 1976 р. з похоронного заведення Virginia Funeral Home до церкви св. Тройці в Статен Айленд, а опісля на цвинтар в Глен Спей Н. Й.
В глибокому смутку опечалені:
дружина — МАРІЯ
доньки: ЛЕСЯ і КАТРУСЯ
син — БОГДАН
батько — ГРИГОРІЙ
мати — АННА
брат — ІВАН з дружиною ЕЛИСАВЕТОЮ
Племінники та ближча і дальша Родина

У хвилинах невимовного смутку
УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ МІЧІҐЕН
повідомляє своїх Членів і Громадянство та висловлює глибоке співчуття з приводу смерти, на 76-му році життя
Д-РА ДМИТРА ТКАЧУКА
Його Дружині, Донці, Синові і всій ближчій і дальшій Родині Покійного.

Хвилини спільної молитви

За 29-літнім звичаєм, 1-го листопада ц. р. відбудеться Хвилина Спільної молитви в намірені Переслідуваної Церкви на Україні та за відродження Християнської України.

Хвилину Спільної Молитви зорганізувала Головна Рада Українського Апостоляту Мирян, що об'єднала всі наші мирянські організації, які досі спільно наш щорічний молитовний похід підготовляли, отримуючи затвердження з боку Українського Єпископату.

Є багато причин, які кажуть нам подвоїти в біжучому році наші зусилля для умасовлення, та узагальнення нашого щорічного молитовного походу та за долучення спеціальних намірень. Насамперед треба пам'ятати, що переслідування жорстко продовжується, а арешти священиків і вірних в дальшому множаться. Треба пам'ятати про згоду і співпрацю духовенства, ієрархії, послух Патріярхові, а головно створення Ради Всіх Українських Церков.

Хвилину Спільної молитви переводимо в роковини смерти Слуги Божого Андрея, Предвісника нових ідей, які сьогодні оновлюють Церкву, та Благовісника Св. Єдности. Щороку в листопаді обходимо річницю смерти Великого Митрополита, який передбачив страдницький шлях нашої Мученичої Церкви і підготовляв духовенство і вірних до їхньої Хресної дороги. Долучім і у цей рік нашим спогадів про Великого Будівничого наші молитви в намірені його скорої Беатифікації, яка спричиниться до скріплення вищих братів, та сестер на Рідних Землях. Тільки братня співдія Церков — виявлена насамперед у молитовному єднанні — запевнить нам повну перемогу й тріюмф над усіми небезпеками. Молячися за відродження Християнської Церкви в Україні, одночасно мусимо молитися за ласку єдности у змаганні до нашої мрії „створення Церковної Ради" і просити ласки Божої Премудрости для Наших Владик усіх Церков, щоби вони знайшли шляхи до Єдности, а потім стали зразком для своїх та інших народів.

СИНХРОНІЗОВАННЯ ХВИЛИНИ СПІЛЬНОЇ МОЛИТВИ

Організатори Хвилини Спільної молитви від самого початку намагалися створити для неї такі форми, які запевнили б містичну сполуку всіх учасників. Свідомі великого розпорошення українців по цілому світі, ініціятори поклали наголос на те, щоби молитва відбулася точно в тій самій хвилині. Для того є потрібна синхронізація молитви.

Виходячи із заложення, що насамперед треба створити передумови, щоб можна було спокійно помолитися на Рідних Землях, вибрано таку годину, коли більшість земляків може бути у себе в хаті, або десь на самоті отже 10-та година вечора. Тій годині відповідає 8-ма година середньоевропейського часу, отже більшості країн поселення нашої еміграції в Европі, за вийнятком Англії, де в той час є 7-ма год. Нище подаємо інші синхронізовані часи для поодиноких місцевостей.

Год. 4-та: Буенос Айрес (Аргентина), Ріо де Женейро (Бразилія), Монтевідео (Уругвай).

Год. 2-га: Ню Йорк, Філядельфія, Торонто, Монтреаль, Оттава.

Год. 1-ша: Чікаго, Мехіко, Ню Орлеан.

Год. 12: Денвер, Вінніпег.

Год. 11: Сан Франціско, Льос Анджелес, Ванкувер.

У Східній Австралії (Мельборн, Сідней) 5-та год. ранку наступного дня (тобто 2-го листопада) подібно також і Владивосток.

У зах. Австралії, Новій Зеляндії 8-ма год. ранку 2-го листопада.

Досі досвід виявив, що найуспішніше випадає молитва там, де вірні моляться більшими гуртами спільно, — у церквах, у братських домах, у гуртожитках, — подекуди в часі академій, які у відповідній хвилині перериваються. Якщо хтось не зможе взяти участи в такій збірній молитві, може перевести спільну молитву цілком індивідуально, де б він не був, але всеж таки в тій самий синхронізований час, щоби молитовно і спільно в злуці з всіми українцями в цілому світі.

Український Християнський Рух

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Про місто Ґрац і українських студентів в Ґрацу і Леобені

Недалеко від гір Альпів і кордонів Югославії і Мадярщини; у південно-східньому кінці сьогоднішньої Австрії є міста Ґрац і Леобен зі своїми високими школами, які від багатьох років тісно пов'язані із минулим українського студентства, ще від часів довго перед Першою світовою війною, сягаючи аж до третього чвертьстоліття XIX сторіччя. Чомусь від давен-давна українські студенти, зокрема медицини і техніки, хоч і інші ділянки там було заступлено, їхали в Ґрац і Леобен кінчати свої високошкільні студії.

Чому вони там їхали? На це було декілька причин. Перш усього і університет, і політехніка в Ґрацу, і гірнича академія в Леобені мали якнайкращу наукову репутацію, при чому, обидва міста були меншими від Відня і створювали, мабуть, кращу атмосферу для науки, будучи рівночасно близько столичного Відня, де можна було від часу до часу гарно забавитися. Неменше важливою була і та обставина, що Ґрац був чудово положений, з високою „Замковою Горою" посередині, і розлогим парком, майже на три-чверті оточуючим цю центральну гору, місто було відносно невелике і всі українці могли жити разом; часто зустрічатися, не витрачаючи довгого часу на їзду і транспорт.

А згодом старші студенти і абсольвенти ґрацьких і леобенських шкіл далеко несли славу принадности студентського життя у цих місцевостях, і у висліді наплило там щораз більше і більше українського студентства, що зробили Ґрац і Леобен, зокрема, перший, такими популярними.

Само місто Ґрац собою дуже принадне. Воно розташоване над рікою Мур і оточене гарними передмістями; саме воно складається із старого города з його вузенькими вуличками, доступними сьогодні тільки для пішоходів; і нового города, вже з модерними широкими алеями і парками. В Ґрацу є пам'ятки з XV і XVI ст., чудові архітектурні твори, як: церква Марії Трост барокового стилю, катедра в центрі міста мавзолей цісаря Фердинанда II, замок в Еґенберґу із XVII ст. і інші.

Сам університет побудований в частині нового міста у формі великого простокутника, на якого кутах були великі будинки зі своїми факультетами і інститутами. Сьогодні цей університет має вже традицію більше як 150 років існування і з нього вийшли світочі науки, які піднесли престиж інших установ високого навчання, а деякі з них отримали нагороди Нобля, як проф. Леві з ділянки фармакології і Гесс з ділянки фізики. І всі ті перераховані моменти притягали студентів, зокрема з південної частини европейського континенту; зі Сербії, Хорватії (Югославії), Угорщини, Болгарії, Македонії, Румунії, Туреччини, Греції, Італії, а то із дальша, Єгипту, З'єдинених Стейтів Америки та інших. Приїхали туди і українські студенти.

Важко сказати, коли приїхали перші українці на студії філософії, права, медицини, техніки, фармації чи мов на високі школи в Ґрацу або Леобену. Це однак напевно сталося давно перед 1895-им роком, коли то засновано там Академічне Т-во „Січ", яке мало гуртувати українське студентство цих високих шкіл навчання. Архівна записка з 1925 р. в книзі Товариства говорить про це, що в тому році „Січ" відзначувала свій 30-річний ювілей існування і що, з тієї нагоди видано пропам'ятну відзнаку. З другого боку Товариство мало свою емблему від самого заранія свого існування і синьо-жовту стрічку, які носили члени Товариства у святочні нагоди, по традиції европейських студентських корпорацій.

Книги Товариства в більшості випадків записували дуже загально події, не подаючи докладних даних про число членства і тому не мається точних інформацій про чисельність українців-студентів у різні періоди існування Академічного Товариства „Січ" у Ґрацу. Їх, тих студентів, було багато, і вони в більшості вибились пізніше на чільні і видні позиції в українській громаді.

До основноположників „Січі" і її перших членів належали д-р П. Ціпановський (лікар в Городенці), д-р Е. Маланюк (лікар в Станиславові, сьогодні Івано-Франківськ), д-р О. Козкевич (діяч Коломийщини), д-р Л. Максимонько (проф. Медичного Інституту у Львові) та інші, ще на довго перед Першою світовою війною.

По тій війні і провалі Визвольних змагань нова хвиля українських студентів-вояків прибула на Ґрацькі школи, починаючи від 1921-го року, осягаючи під кінець 1922-го р. велике число 150 людей, найбільше число в історії Товариства „Січ". Половину всіх студентів становили медики, а на другу половину складалися студенти права, філософії, техніки, фармації та інших ділянок.

Великий гурт українських студентів пожвавив організаційну і суспільну діяльність. В 1923-му році постає „Студентська Самопоміч" для фінансової допомоги негайно потребуючих підтримки. Згодом зорганізувалися в рямах „Січ" поодинокі секції під назвою громад і медична, технічна, філософічна громада та інші. Основано і „Драгоманівку", що гуртувала, як каже у своєму спомині д-р М. Зарицький, „студентів лівих політичних поглядів, але вона була маленька кількістю членів і не доходила навіть до десятки. Її головою був І. Савюк, студент філософії. У противагу „Драгоманівки" зорганізувався т. з. націоналістичний гурток, з біля 35 членами, що його очолював П. Тарашук, медик.

Ґрацька українська студентська громада, як і інші такі громади по інших університетських центрах представляла собою український „мікро-космос", в якому відбивалися всі політично-суспільні течії української спільноти. Одного дня прийшов довго назріваючий роздор в нутрі „Січі". Всі „драгоманівці" виступили з неї і потягнули за собою частину і тих, що не були тісно пов'язані з Товариством, не належали до „Національного Гуртка" і були до деякого ступеня збаламучені лівими тенденціями двадцятих років, і згодом вони створили „Вільну Громаду", яка досить довго проіснувала, не виказуючи ніякої більшої діяльности і опісля сама-собою завмерла. Коли автор цих рядків прибув до Ґрац на студії в самих початках 40-их років, по „Вільній Громаді" не було вже сліду, і „Січ" наново об'єднувала все українське студентство ґрацьких високих шкіл, маючи тоді свою домівку в каварні „Австрія", при Шпарберґерштрассе, недалеко площі Шіллера.

У двадцятих роках між багато іншими студіювали в Ґрацу П. Борис, О. Лебедович, О. Білинський, С. Молодовець, М. Яківчук, М. Зарицький, Я. Мандичевський, Р. Патрило, пані С. Корінець, Т. Сенківський та інші, що їх всіх годі тут вичислити.

В 30-их роках, перед Другою світовою війною, на студіях в Ґрацу опинилися Ю. Веренчук, А. Кендзіор, В. Юзич, Мартинюк, І. Макаревич, О. Дроздовський, а в час війни, а зокрема по німецькій інвазії СССР, до ґрацьких високих шкіл наплило знову багато українських студентів, з великим відносно відсотком жіноцтва. І знову у цьому „мікро-космосі" українського життя в місті Ґрацу відбиваються політично-суспільні процеси української спільноти. Зокрема гостро відзначилася на ґрацькому терені боротьба між двома крилами ОУН, мельниківцями і бандерівцями. Аж щойно послідовне вишкотовування членів обох груп німцями поклало кінець внутрішньому конфліктові і відновило гармонійну працю в рамах „Січі".

Число українських студентів в Ґрацу в той час доходило до сімдесят, а головою „Січі" тоді довгий час був Я. Веремчук; потому О. Дорожинський, М. Чировський і С. Тимяк. Із виїздом за океан, число українців-студентів на високих школах Ґрацу і Леобені значно зменшилося. Дуже тяжкі часи „ґрацери" пережили в час окупації цього міста і цілої провінції Стирії большевицькими військами, зараз по Другій світовій війні.

Часи студій і перебування в Ґрацу залишили в спомінах кожного українського студента якнайкращий слід, повний романтики прогулок на сусідні шпилі гір, зустрічей на „Замковій Горі", яким заводив товаришила гуртова пісня, прогулянок, сходин і імпрез, а передусім безжурної молодости, молодечої любови і кохання, радостей і сліз. І ті спомини такі гарні, що кожному хотілося б, щоб в ті роки на мить вернутися, або хоч поїхати до Ґрацу і пройтися по його вулицях, по „Замковій Горі", понад рікою Мур, і ще раз побути на шпилях Гестінґу та інших. Хоч і прожилося там і дуже важкі хвилі; голод, холод, страх перед гітлерівським терором і особисті трагедії.

Автор цих рядків рік тому взяв участь на З'їзді колишніх мешканців Фюріхшуле, в Мюнхені, що відбувся на Союзівці, заходом панства докторів Ляшевичів. Хоч може мало було учасників, З'їзд був дуже вдалий і приємний. А чому ж би не організувати з'їзду колишніх студентів високих шкіл в Ґрацу і Леобені, де навчалося кілька поколінь українців. І от постала недавно ініціятивна група, зложена з автора цих рядків, д-ра М. Зарицького, д-ра І. Макаревича, інж. І. Турянського, п-і Л. Лапичак і д-ра І. Гурина, для улаштування З'їзду колишніх студентів Ґрацу і Леобена, намічено на суботу і неділю, 24-25 вересня 1977 року на Союзівці із такою більше-менше програмою: субота, 24-го вересня, год. 4-та по полудні, коктейл і знайомство всіх учасників з їх родинами зі собою; год. 6-та, бенкет з програмою, привітами і декількома споминами; год. 10-та — забава. В неділю, год. 11-та ранку — Служба Божа; год. 1:30 — прощальний обід.

Робиться старання, щоб на З'їзд спровадити книги ґрацької „Січі" (пропам'ятні, хроніку, протоколи), і уможливити кожному докладніше пригадати собі минуле, а теж, щоб всі учасники З'їзду, разом з родинами вписалися в ці книги для закріплення цієї події.

Господарською частиною З'їзду займатиметься управитель Союзівки, В. Квас. Всі кошти перебування на Союзівці, включаючи коктейл, бенкет, забаву, нічліг і прощальний обід, вплачуватимуть учасники З'їзду безпосередньо до каси Союзівки. Оголошення про З'їзд „Ґрацерів" і „Леобенців" появлятимуться періодично, трьома наворотами в щоденнику „Свобода", де теж буде подана приблизно ціна побуту.

Всіх колишніх студентів високих шкіл Ґрацу і Леобена проситься висилати зголошення на З'їзд в суботу, 24-го вересня 1977 р. на адресу: М. Чировський, 7 Медісон АВЕ., Мейплвуд, Н. Дж. 07040, із приблизним зазначенням кілько прийде осіб. А щоби мати приблизне поняття скільки цих „ґрацерів" і „леобенців" є в ЗСА і, евентуально, в Канаді, прохається всіх подати своє місце замешкання на вище названу адресу, байдуже чи плянується чи ні взяти участь у З'їзді.

М. Чировський

Письменниці Діма і Л. Коленська з успіхом читали свої твори в Брукліні-Північ

Бруклин, Н. Й. — 21-ий Відділ Союзу Українок влаштував 24-го жовтня ц. р. в залі школи при церкві св. Духа, 161 П'ята північна вулиця, Зустріч письменниць Діми і Л. Коленської з громадянством. Голова Союзу Українок цього Відділу пані Марія Михайлова привітала письменниць та коротко поінформувала про їхнє життя.

Любов Коленська народилася в Станиславові, де й скінчила гімназію. Під час війни працювала в Науковому Товаристві ім. Шевченка, в 1944 році виїхала до Австрії, де в Інсбруку закінчила університет. Там вона почала літературну працю в 1949 році. Цю працю продовжувала і в цій країні, де в 1966 році видала першу збірку своїх оповідань під заг. „Самотність". В 1971 році вийшла друга збірка її прози „Павлів Тріюмф". Третя її книжка чекає на друк. Від кількох років вона працює в редакції щоденника „Свобода".

Діма народжена в 1925 році в Ромні на Полтавщині. Її мати — це відома драматична артистка Пилипенко, що працювала в театрі Березіль, а батько в кіновій продукції. Від 1935 року жила в Києві, а від 1944 в Німеччині, звідки в 1945 році перебралася до Франції, де прожила 13 років, бо від 1958 року живе в ЗСА.

Вона одідичила від батьків талант драматичний і написала досі п'ять драм, які всі були відзначені на літературних конкурсах. Її п'єса „Пересаджені квіти" дістала нагороду ЗУАДК-у і її виставляли в Ню Йорку.

В 1973 році Діма видала збірку поезій під заг. „Зустріч років". Нова збірка поезій чекає на появу в світ. Досі вона видала п'ять збірок поезій.

Л. Коленська прочитала оповідання „Не вірю", „А голубінь за ними" та „У телефонічній будці".

Діма деклямувала з пам'яті поезії: „Земля моя", „Балада про дерево", „Місячна соната", „В дорозі" та „Пам'яті Василя Симоненка". Наприкінці прочитала веселий фейлетон „Пригода зеленої вази".

Присутні з дійсним зацікавленням вислухали творів обидвох письменниць, дякуючи їм щирими оплесками за те, що мали нагоду бути на цьому бенкеті мистецького українського слова.

21-ий Відділ СУА подбав про те, щоб присутні могли і фізично підкріпитися, бо імпреза протягнулася до 3-ої години. Союзянка Круч, як завжди, якнайкраще виконала своє завдання господарської референтки.

Голова М. Михайлів подякувала письменницям та всім гостям і тим, що причинилися до успіху цього свята українського мистецького слова.

Л. Луців

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СЕРЕДА, 10 ЛИСТОПАДА 1976 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Поступовий Клюб 70-ий Відд. о год. 7-ій веч. в приміщенні УНДому при Окленд і Фліт вул. Проситься чл. прибути та вирівняти вкладки. — І. Патуляк, предс., М. Шеремета, секр.

НЕДІЛЯ, 14 ЛИСТОПАДА 1976 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Т-ва Запорозька Січ, Відд. 347 о год. 1:30 по пол. в Укр.-Ам. Клюбі. Проситься чл. прибути. — П. Джюба, гол., М. Лилак, кас., В. Попович, секр.

РОЗШУК

Близька знайома зі Львова пошукує ВОДЮК ВОЛОДИМИРА який виїхав 1944 р. з міста Підволочиська. Хто знав би про нього або він сам, прошу писати до:
Uliana Steimach
36-16 24th Street
Long Island City, N.Y. 11106

ТАРЗАН, Ч. 7649. Бандити нараджуються

Вже майже не бачу банди Абула... Спека стає нестерпною... Омтаґ вже не може бігти, а тільки повільно йде...

Я вже більше не бачу того, який слідкував за нами... Тепер ми можемо посилити наші розшуки за скарбом...

Ми саме тепер в околиці, де може находитися скарб...

Але пісок, що переміщується, може кожної хвилини відкрити, або закопати цей скарб!